

باز شد
۱۳۸۲

شماره ۴۱۰۵

کتابخانه مجلس شورای ملی	
کتاب: کتاب ۲ - در معرفت	
مؤلف: قطب الدین لاری	
موضوع: شماره قفسه ۹۱۴	
شماره ثبت کتاب	۲۶۰۶۷
	۱۱۹۳

بازرسی شد
۳۶ - ۲۷

نسخه فهرست شده
۳۹۱۶

۲۲۴

۵۸

۴۱۰۵

~~۴۱۰۵~~
۴

بازار شد
۱۳۸۶

مشت سبزی
۹۶ - ۹۶

نقل و فرست

۹۱۶

 دولت درویشم و زندگانی در پندم
 افشرد که دلدل از غم

این
 کتاب را از
 کتابخانه
 قاجاریه
 تهران
 در تاریخ
 ۱۳۰۲
 ثبت شد

فوائد از کتاب الوصی
فصل ششم
 در مواضع مطلوب بنابر این کتاب
 و این فواید را در اختیار نهادن
 به با وجود بسیار از اولاد و فرزندان

و اگر
 ۱

[illegible]

15

Handwritten text in Persian script, likely a historical document or manuscript. The text is written in a cursive style and covers the right page of the open book. It appears to be a detailed account or a list of events, possibly related to the reign of a ruler, as suggested by the opening words "در روزگار" (In the world/In the reign).

در روزگار
در روزگار
در روزگار

Handwritten text in Persian script, located on the left page of the manuscript. It appears to be a title or a section heading, possibly "در روزگار" (In the world/In the reign).

بعد حمد الله سبحانه و الصلوة على نبیه و آله و سیر الائمة الابرار
المحصولین بر ارباب خیر و صحت و شایسته و متصوران که تا قفل حق
انتهای قطب الدین بن عبدالحی الحسینی القاری و قده الله تعالی المحیط
و نبی چون از تالیف کتاب حل عقد نجوم و تصنیف کتاب سراج الدین
در عقدا ت فارغ شد یکی از فضلائی آن که در راه آن تسویف و
تحریر این بی بضاعت بنحویه بر تالیف سایل تحریر سایل بنمود و از
قول و بیسویچو چو ز جازیند داشت بلکه استمال از او اجابت
گفت تا چنانکه در قول بلامت قفل خاموشی باین در عقدا از حد
باطقه باز کن و بموجب آن از نامه تالیف **عقدا** بنظر و بعد از تالیف
یادکاری در جهان بگذارد و صد حدیث نبوی که لاشعری الا و قد مش
در منصفه ظهور آری **بیت** گنونت که امر کان گفت هست بگوای برادر
بلطف و خوشی که فردا که پیک اجل در رسد بکلمه ضرورت نانی که
این بی بضاعت امر او را اسماعیل و طاهر گفته بطریق شاد و زخم فی الامر
مشورت نمود که بچه طریق کیان بطی را در آن سازم و از چهره قول علم در
بیان آورم آن یار موفقی آن دو صدق گفت درین اوقات که
زمان احوالی در آن پیشتر در طایفه مسئله از سائل حالات از تو متفقا
فرماید و آنچه از طایفه سؤال حکم را نه اکثره بوق صواب است و چه گدا

عمده درین باب است و در اگر از آن کتب ترک شود و نظر علی
تکرار کنی و خلاصه و زبده آن انتخاب کنی و بعضی نوالات که اکابر
زمان کرده اند و حکم برانده بطریق الی آن ضم سازی سخن خواهد بود
در این بین و فکرستین و اصول و انستیه شروع درکن نمود و از حضرت که
توسیع براتو ام آن سکت نمود و کتاب را بکل سایل موسوم است
و بر مقدمه و دوازده باب و خاتمه ترتیب داد و **مقدمه** در بیان
سایل است و جهت قبول شروع درین علم برانده و آنست که در دوازده
فصل **فصل اول** در بیان سایل و سؤل و طریق الی **فصل دوم** چون
تفریط علی سؤل اندک حکم آن است **فصل سیم** اگر چه بنجم کجاست
سایل عدم امتحان و اندوهت بقای سایل **فصل چهارم** در بیان
صحیح استخراج **فصل پنجم** در بیان موبات بوقت و از دوازده
فصل ششم در بیان لایل اتمه و اوقات کار با **فصل هفتم**
در بیان کردن شدن حاجت **فصل هشتم** در بیان وقت و کشتن حاجت
فصل نهم در استخراج **فصل دهم** اول در ریلیف طلال
باب یازدهم در ریلیفای میت و **باب بیستم** در ریلیفای میت سیم
باب چهاردهم در ریلیفای میت چهارم **باب پانزدهم** در ریلیفای میت پنجم
باب شانزدهم در ریلیفای میت ششم **باب هجدهم** در ریلیفای میت هفتم
باب هیجدهم در ریلیفای میت هشتم **باب بیستم** در ریلیفای میت نهم
باب بیست و یکم در ریلیفای میت **باب بیست و دوم** در ریلیفای میت
باب بیست و سوم در ریلیفای میت **باب بیست و چهارم** در ریلیفای میت
سوم و تفرقه بر کتاب **مقدمه** در بیان بعضی سایل و جهت قبول از شروع

فصل پنجم در بیان غیر از آن که در این کتاب مذکور است

علم بدانند مشتمل بر دو از فصل **فصل اول** در بیان این سوال است
 و طریق سوال **سوال** بدانکه غرض از تدوین علم نجوم آن بود که به لایحی و
 تجزیهات و قیاس آن کونیات خبر نماید و مندرج در این نوع آن واکسته
 به وقوع پوست و بعضی بواسطه خطای تخمین یا سببی یکبار از اسباب
 غلطه بر تخمین در غیر امکان بماند و چون بزرگان این فن شریف معتقد
 داشتند حکم را در این نوعی بر جزئیات طالع اشخاص سانی به لایحی
 بر مانی کافی چنان یافتند که اگر کسی بخت همی جزوی سوال کند از تخمین
 او در آنوقت استخوان طالع کند و سیر کوکب وضع اخلاک باز جو
 و آنرا طالع اصل است حکم کند و بزرگان احکام این بر مینویسند
 را انده اند و نیز حکما گردیم و اکثره از قوه عقل هر پسایل حکایت که
 بخت حتمی نزد تخمین رود و معلوم نمائیم **سوال** از جهت است
 و طریق سوال آنست که کیشا روز در حال آن سلسله باشند اگر تخمین
 سوال نمایند بعضی گویند همین که در خط خطو کرد اگر سوال کنند قوی
 ندارد اما اولی است و باید که سایل در وقت دارد و چند نیست تخمین
 که که کلی احوال خود بریند و باستان نزد تخمین زود و در وقت است
 آفتاب سوال کنند چه در وقت است و استنراق و طالع صوبی دارد
 و تخمین باید که خطوط و سعادت و مصیبت نکات که کتب سائر سده حکم
 خطا نشود و صاحب فضا الهی گویند که خطای آن اکثر از آنست که اندیشه
 تمام صافی نیست و متروک باشد و بطریق لغت و بجز بر پرسد از جهت
 خطا بر حکم افتد و خطای تخمین اکثر از آنست که آلت ارتعاع و قیاس
 درست نباشد و کار بزرگان تخمین کنند و بر حسب آن حکم کند و اگر در

علم بدانند مشتمل بر دو از فصل
 و طریق سوال بدانکه غرض از تدوین علم نجوم آن بود که به لایحی و
 تجزیهات و قیاس آن کونیات خبر نماید و مندرج در این نوع آن واکسته
 به وقوع پوست و بعضی بواسطه خطای تخمین یا سببی یکبار از اسباب
 غلطه بر تخمین در غیر امکان بماند و چون بزرگان این فن شریف معتقد
 داشتند حکم را در این نوعی بر جزئیات طالع اشخاص سانی به لایحی
 بر مانی کافی چنان یافتند که اگر کسی بخت همی جزوی سوال کند از تخمین
 او در آنوقت استخوان طالع کند و سیر کوکب وضع اخلاک باز جو
 و آنرا طالع اصل است حکم کند و بزرگان احکام این بر مینویسند
 را انده اند و نیز حکما گردیم و اکثره از قوه عقل هر پسایل حکایت که
 بخت حتمی نزد تخمین رود و معلوم نمائیم سوال از جهت است
 و طریق سوال آنست که کیشا روز در حال آن سلسله باشند اگر تخمین
 سوال نمایند بعضی گویند همین که در خط خطو کرد اگر سوال کنند قوی
 ندارد اما اولی است و باید که سایل در وقت دارد و چند نیست تخمین
 که که کلی احوال خود بریند و باستان نزد تخمین زود و در وقت است
 آفتاب سوال کنند چه در وقت است و استنراق و طالع صوبی دارد
 و تخمین باید که خطوط و سعادت و مصیبت نکات که کتب سائر سده حکم
 خطا نشود و صاحب فضا الهی گویند که خطای آن اکثر از آنست که اندیشه
 تمام صافی نیست و متروک باشد و بطریق لغت و بجز بر پرسد از جهت
 خطا بر حکم افتد و خطای تخمین اکثر از آنست که آلت ارتعاع و قیاس
 درست نباشد و کار بزرگان تخمین کنند و بر حسب آن حکم کند و اگر در

وقت ندوال باشد تخمین تا قبل پیش کرد چه باز که تقس در طالع است
 بسیار افتد و اگر قوت سعدان و نحسان مساوی باشد پس خبر مانده
 و فرق نخواهد کرد و بدانکه طالع لیل سالیست و سابع و لیل سوال
 و چند بار این تجربه کردم که محلی از تخمین بود طالع است **فصل دوم**
 در بیان آنکه اگر چند نفر یک طالع سوال کنند به آنکه چون سایلان
 شوند و تخمین تقس عیند و طالع راست اردینگی به سوال سایل اول از
 طالع گوید و سایل دوم از بیت دوم و حاجت سایل سیم از سیم برین
 ترتیب و صاحب روضه و کفای سیم گویند سوال سایل اول از طالع جواب
 و دوم از ششم و حاجت سایل سیم را از تخمین و جواب سایل چهارم
 رابع گوید و چون چهار نفر سوال کنند که یک نفر که خداوند خداوند
 بگرد و درجات بروج نیز تغییر باید و در هر نموس گوید جواب سایل اول از
 طالع و دوم از ششم سیم از یازدهم و حاجت سایل چهارم از بیت
 سیم و حاجت سایل سیم از ششم و حاجت سیم از سیم و حاجت سیم
 از بیت چهارم و حاجت سایل ششم از بیت نهم و چهار خانه که طالع
 ندارد و از طالع ساطعند از آن حکم تو انست **فصل سوم** در بیان
 آنکه تخمین چه بخورد و آنکه سایل حقان میکند و تقای و یک سلسله چون تخمین
 که بدانکه سوال بخت یا نه بگوید و اگر بختش از ربع یا ربع
 عطار بود آن سوال حقان بود و دیگر بخت بطل و بصاحب طالع اگر در
 طالع که کسی تبرمت و قلم تصاحب طالع و دوی بل تبرمت است
 یا بطل بدانکه آن سوال درست و اگر ازین طالع است آن طالع
 نیست و عرض سایل حقان تخمین است و اگر بعضی یافت شود و بعضی سوال

حکم

سوال

در ج طالع کدام کوکب خط بیشتر است آن کوکب تولى باشد آن کوکب است
 بعضا ج طالع مع شهادت مندر بخداوند مشرف چهار شهادت
 و بخداوند حد سه شهادت و بخداوند شهادت اول و دوم هر یک شهادت
 الا که دویم منصفه بود و بخداوند سوم اساعت و جد و شکسته سیم
 شهادت که قمر و موند و بنهر و اثنا عشر در ج طالع و کوکبی که در
 حاجت باشد هر کدام که شهادت دهند پس کدام که خط او شهادت
 بیشتر از خط طالع بود اگر تولى است و دیگری که خط او کمتر باشد آن
 و هر کدام از کوکب که در خانه جان خط در خانه خود یا در خانه خود
 شهادت ایضا ضعف شود **مثال** طالعی که شمس بود و بنهر
 صاحب بیت **نصف** صاحب شمس **نصف** صاحب شمس **نصف** صاحب شمس
 و صاحب حد **عطار** و صاحب **نصف** و صاحب **نصف** و صاحب **نصف**
 پس بنهر صورت طالع زمره را پانزده شهادت یا شمس چه اگر زمره
 صاحب بیت است و در خانه خود شهادت او مضاعف شد که ده باشد و
 چون صاحب شمس اولت و شهادت و چون صاحب حد و اساعت و در
 طالع هر کدام که شهادت در آن که مجموع پانزده شهادت باشد
 و قمر را ده شهادت و عطار در آن شهادت یا شمس و چون در ج طالع
 خود بود شهادت او مضاعف شد که شمس باشد استولى نمره باشد
 و قمر و عطار بیشتر یک و جی پس تولى لیسایل سئل غنه و غرض معلوم
 کردی که نظر کن که لیسایل که در طالع مذکور زمره بود شمس که در خانه
 از طالع لیسایل ضمیمه از آن بود و قمر و عطار که در زمره در ج طالع
 باقیمانده ضمیمه از زمره غایب یا غم سفر و در این حال

در ج طالع کدام کوکب خط بیشتر است آن کوکب تولى باشد آن کوکب است
 بعضا ج طالع مع شهادت مندر بخداوند مشرف چهار شهادت
 و بخداوند حد سه شهادت و بخداوند شهادت اول و دوم هر یک شهادت
 الا که دویم منصفه بود و بخداوند سوم اساعت و جد و شکسته سیم
 شهادت که قمر و موند و بنهر و اثنا عشر در ج طالع و کوکبی که در
 حاجت باشد هر کدام که شهادت دهند پس کدام که خط او شهادت
 بیشتر از خط طالع بود اگر تولى است و دیگری که خط او کمتر باشد آن
 و هر کدام از کوکب که در خانه جان خط در خانه خود یا در خانه خود
 شهادت ایضا ضعف شود **مثال** طالعی که شمس بود و بنهر
 صاحب بیت **نصف** صاحب شمس **نصف** صاحب شمس **نصف** صاحب شمس
 و صاحب حد **عطار** و صاحب **نصف** و صاحب **نصف** و صاحب **نصف**
 پس بنهر صورت طالع زمره را پانزده شهادت یا شمس چه اگر زمره
 صاحب بیت است و در خانه خود شهادت او مضاعف شد که ده باشد و
 چون صاحب شمس اولت و شهادت و چون صاحب حد و اساعت و در
 طالع هر کدام که شهادت در آن که مجموع پانزده شهادت باشد
 و قمر را ده شهادت و عطار در آن شهادت یا شمس و چون در ج طالع
 خود بود شهادت او مضاعف شد که شمس باشد استولى نمره باشد
 و قمر و عطار بیشتر یک و جی پس تولى لیسایل سئل غنه و غرض معلوم
 کردی که نظر کن که لیسایل که در طالع مذکور زمره بود شمس که در خانه
 از طالع لیسایل ضمیمه از آن بود و قمر و عطار که در زمره در ج طالع
 باقیمانده ضمیمه از زمره غایب یا غم سفر و در این حال

بطریق است و اعتماد برین بیشتر است اما استناد آن که درین باب
 بخبر و ویتس سخنان گفته اند و از آن گفته چند بار گفته شود اول نظر کن
 است تولى در ج طالع و در جیز نوبه و در جیز سهم الساعه و کدام کوکب
 آن استاره که قوی تر باشد در جای که او که کند هر جا که بنهر از آن
 جنس بود و دوم خداوند سهم الساعه و خداوند شمس اول و دوم هر یک که
 قوی تر بود و در کدام خانه بود سوال از فضیلت آن که در سیم و شمس
 در بنهر در ج طالع تا در کدام برج و در جرات و کدام ستاره بود و نام
 اگر ستاره بود و نام طریل از طبع جنس آن ستاره بود و اگر پس
 نظر نمود از جنس خانه بود و بعد چپیم نظر کن که بر اثنا عشر در ج طالع
 طریل در بنهر و کوکب که شمس انقباض بنهر و رت نک و باید داشت
 نقل جمع و در قبول که لیسایل از جفت قوی بود شمس مندر و آن ستاره
 بر خداوند ساعه چند چنانکه هر جا که او باشد ضمیمه از آن جنس است
 و آن ستاره که با طریل است و اینها که منقسم بنهر لیسایل تا کدام
 اگر شمس است اگر آن کوکب لیسایل بوی پوسته یا خواهر پوسته است
 طالع باشد ضمیمه از آن طریل باشد یا از ندکانی یا از بنهر خود اگر کوکبی
 لیسایل این چند در برج و دوم بنهر از یاری کردن یا از مال باشد
 و اگر در سیم بنهر از برادران فضیلت آن برج باشد و اگر در ج
 چهارم باشد ضمیمه از مادر و پدر و در جیز و حاجت روز مینما باشد و اگر
 در جیز بنهر از فرزندان بود یا از عشق اگر در شمس بنهر از ندکان و
 خدمتکاران و یاری و منو بابت بنهر شمس بود و اگر در شمس بنهر از
 از بنهر ای از ندکان و منو بابت آن بنهر بود و اگر در شمس بنهر از

ضمیر از کواکب است اول تبر و دوم قابل تبر تبر سوم قابل تبر صاع
چهارم قابل تبر قمر پنجم صاحب طالع ششم ستولی بر درج طالع
مغتم قابل تبر ستولی بر درج طالع ششم کوکبی در طالع باشد قمر قابل
تبر و دی و هسم صاحب قمر اگر قابل تبر قمر یا قمر مانع صاحب طالع
باشد مقدم بود بر مقدم صاحب طالع و اگر در صاحب طالع بود در مرتبه
برابر باشد قمر مقدم باشد بر صاحب طالع و اگر قمر در مکان خود مقبول
و قابل تبر و یومی سود بر مقدم باشد باشد طالع ناظر باشد طالع
و سهم العاده را هم از جمله لایل شمرده اند بدان سبب که در همه احکام
بیزن و نیت و نیز از اثری عظمت و صاحب وقت را هم اثری عظمت
در دلائل ضمیر و یومی و وقت او در اثر برابر رقت قمر است مخصوص که
صاحب یوم نیز باشد بدانکه هر دلیل از این دلائل بر جزوی دلیل که از
اجناس سبب و اغراض ضمیر چنانکه منته و قابل تبر صاحب طالع
و قابل تبر قمر ستولی و کوکبی در طالع باشد و صاحب ساعت و محل کیش
طالع بر اجناس ضمیر دلیل کنند میسر که هر کواکب او انداخته و اغراض
تبر بر صاحب طالع و اشعی عشره بر طالع و مکان صاحب یومی سبب ضمیر دلیل
کنند و قابل تبر تبر تبر و قابل تبر ستولی قابل تبر کوکب صاحب قمر
بغراض ضمیر دلیل کنند و این مقدمه مثال روشن شود **مثال** آنت
که طالع سیاهی میسوم در شهر غری برج سرطان پانزده درج و شش دال
محل درج هاشم بر آینه تبر درین شکل عمل است پس دلیل ضمیر تبر
و بیت هاشم و چون شمس جاه در یا دلیل کند و هاشم بر شغل محل ضمیر
رایانین حسن باشد و چون شمس نه او اند دویم طالع است و دویم دلیل آن

و بمن و عاشق است پس سبب تمیز میان طلب مال و بیعت با مشورت
و اگر قابل بر نفس نباشد عرض تمیز میان ثبات از جهت فعل و
اضاعت این توان و اگر در اصل باشد عرض ثبات از جهت ثبات و بقا
خدا را نیتیم و بر آوردن نیای پایدار دارد مانند آن و این سبب
غایت عرض جاد و ریاست طلب ثبات پس اگر دوسه گوید لایق
خیال است چون سبب این یافت بود و استخراج خمیر لسان کرد و چنانکه
طالع بتیزی بود و قابل بر نبرد قابل بر صاحب طالع همان بتیزی بود
و اگر بر این باشد مخالفت بود و اگر یک مقدم است پس سبب بر باشد
و اگر اختلاص و حدت نفس فاد بود چنانکه استدلال ممکن نمرد
استقامت خوا و طالع اجتماع با استقبال مقدم بر وقت و کدام جای
تر جمعه نمند و همان در آن جنس و چنان که آن طالع طالع است
و الله اعلم **فصل ششم** در بیان مباحات و پرت و از گناه طالع اول
بسیار کند در سوال بر آنچه و بیلد و لادت و بر زیاده و از آن میزد و
زیاده است که طالع بپس از کار نامت و ظهور آن در زیاده و
افزونی و دیم گویان او ستود باز آمدن بر جمعه سبب است
بسیار سرد و اخبار و عجا و جادها و برادران چه بر دم دیح پس کن
و جای کن و جای زردی زردی و دیر ستان کن و خنفس عو و عو و
پران مکان چرخ بپس خبر و رسول پذیر و روش و خوش و جهای در است
و برست آوردن کن گشتگان و عو و حو و احوال فرزندان ششم
چیز حقیر است و کارندان و خداوند کار نامت و صد و چرخ
دروغ و کفر و خبیث و فحش و فجور و روزندان بیماری معقم و پس غایت است

و جنگ و شترک و کج و مقصد ساز و کرانی از زنها کم شده
 خرد و فروخت و زیان ششم دلیل خوف خطر و میراث چری
 گفت شد و معین هم محقق محکم دلیل کدشته دکاری گفت
 و خبر و رسول سفر و راه و خواب و این دهم دلیل صاحب لایت
 شهرت کار و چهره و شتاب و پراگندگی دلیل مال و صفت
 و الی غیر این روش و روشی بزرگان و چیزی میگویند و دوازدهم
 دلیل کدشته است و اگر بخند از خصم بیان نیست و کافی و حد و
 مکر و حسد و خاست و حسن و دشت **فصل نهم** در بیان لایل ابتدا
 قریب که تا به اندک دلیل ابتدای کار طالع و صاحب است و قدر و اقامت که
 در وقت باشد و سهم السعاده و خداد و سعادت چه طالع ظاهر باشد
 و دلیل عاقبت که بر پنج چهارم و صاحب و خداوند خانه ماه و اگر کسی که
 قدر و بی صفت و صاحب پنج سهم السعاده است پس بنگر با و خداوند
 خانه ماه اگر مرد و قوی باشد اول آن کار و آخرش مرد و نیک بود
 و اگر ماه قوی باشد و صاحب خانه ماه و ضعیف بود اول کار و آخرش
 تنه شود و اگر عیسی بود اول آن کار تنه بود و آخرش تنه بود و اگر ماه ضعیف
 خانه ماه و ضعیف حال بود اول آن کار مرد و بد بود **فصل دهم**
 در بیان شتر و شتر و شتر و آنچه باقی تعلق از پس چرخ و غیر این
 اگر پسند که عرض محال دیدانه و حاجت تمام شود یا نه از آن گوید
 مکر و اول و دوم صاحب طالع سیم صاحب حاجت صاحب بیت
 عرض است و عرض بر می دلالت چنانکه یاد کردیم پس که کی از آن
 سه که را قوت شهادت تمام باشد حاجت تمام کرد و هرگاه که شهادت

در بیان شتر و شتر و شتر و آنچه باقی تعلق از پس چرخ و غیر این
 اگر پسند که عرض محال دیدانه و حاجت تمام شود یا نه از آن گوید
 مکر و اول و دوم صاحب طالع سیم صاحب حاجت صاحب بیت
 عرض است و عرض بر می دلالت چنانکه یاد کردیم پس که کی از آن
 سه که را قوت شهادت تمام باشد حاجت تمام کرد و هرگاه که شهادت

تمام نباشد حاجت تمام محال نباشد و بجهت شهادت جت محال است
 و تمام قوت شتر در شهادت جت نوعت اول قبول بی مکان خود
 و دوم قبول بی شتر و شتر و شتر و سیم اتصال بی صاحب طالع خود
 چهارم اتصال بی بعدی از بیت آن بعد چم اتصال بی بی قبول شتر
 اتصال بی زحانه خود یا شتر و شتر بعدی در وقت مقیم اتصال بی
 بصاحب طالع و طالع یا از طالع و آنچه تمام است و نیز از غیر شتر و شتر
 اول اتصال بی بعدی که او را قبول کند و در وقت دوم اتصال بی
 در بیت و یک سیم اتصال بی در بیت خود یا شتر و شتر و یک بی در زایل
 چهارم اتصال بی بصاحب جت چم اتصال بی بی در بیت جت شتر
 بودن در طالع و در وقت مقیم اتصال بی بی در طالع شتر بودن بی
 در بیت جت هم بودن خود و خانه دی در وقت سیم اتصال بی در اسد
 یا در مل کین از زایل تمام اما تمام است صاحب طالع هم وقت نوعت اول
 قبول بی در مکان دوم اتصال بی بصاحب جت سیم اتصال بی
 بعدی از وقت در بیت آن بعد چهارم اتصال بی در بیت جت یا در شتر
 خود و یک بی در وقت چم اتصال بی که بعد در بیت جت یا قبول اتصال
 شتر اتصال بی بعدی در طالع مقیم اتصال بی بعدی از بیت خود
 یا شتر خود و آنچه تمام است و نیز از غیر شتر و شتر نوعت اول
 اتصال بی بعدی از وقت دوم و دوم اتصال بی از بیت خود یا شتر
 خود و یک بی در زایل سیم اتصال بی بیت جت بعدی چهارم
 بودن بی در بیت جت چم بودن خود و دی و در شتر بودن بی
 در وقت اما تمام است صاحب جت نوعت اول اتصال بی صاحب

فصل نهم

فصل دهم

فصل یازدهم

در بیان شتر و شتر و شتر و آنچه باقی تعلق از پس چرخ و غیر این
 اگر پسند که عرض محال دیدانه و حاجت تمام شود یا نه از آن گوید
 مکر و اول و دوم صاحب طالع سیم صاحب حاجت صاحب بیت
 عرض است و عرض بر می دلالت چنانکه یاد کردیم پس که کی از آن
 سه که را قوت شهادت تمام باشد حاجت تمام کرد و هرگاه که شهادت

دویم اتصال بعد از طالع اما پنجمه تمام است و بمنزله نیکوترین است
اول قول اولی که خود دویم نقل بر وجه میان صاحب طالع و تقریباً سوم اتصال
سعدی از نوبت حاجت بر و چهارم بودنی در طالع چون آیند که می
دانست یعنی از نوبت حاجت خبری در میان روگشتن حاجت باین کنیم باین
اگر نوبت اول طالع رخ نوبت حاجت و غرض بود خداوند غرض حاجت در خانه طالع یا
مقدار نوبت پسین یا قبل و پس کند که حاجت روا شود و اگر دیلان تخریب و یا
یا بطور فعل آید بخش بی نشان اگر دیلان قطره بود و یکسان از نوبت
ستاره بود که نور یکی اصل کند یا یکی حاجت روا کرد پس اگر
تا قبل نوبت بود درست مردی بپوشد روا کرد و اگر نوبت بعد بود
بر دست مردی یکو کار روا کرد و اگر نوبت از نوبت پسین بر دیلان
حاجت روا شود با نوبت و اگر از دشمنی کرد بدشوار می نوبت روا کرد
و اگر پس ستاره بود که فعل نور پسین اگر ستاره است که نور
مرد و راجع پس کند که حاجت روا شود بر دست شخصی بپوشد
که نور پسین راجع کرده بر آنگونه که یاد کردیم از سعادت و نجات
و استانی و دشواری و اگر نظیر مرد پسین نقل یا کجای از دوستی بود
حاجت روا کرد بر رضای هر دو و اگر یکی دوستی نکرد و بر آن دیگر تنجی
روا کرد بر رضای آنکه دلش بر دوستی نمی کرد و بی رضای آن دیگر و اگر
بر دشمنی نکرد و بی رضای هر دو روا کرد و اگر از پیکند یاد کردیم پس بود
حاجت روا نکرد و اگر مرد پسین بود که ستاره که اندر موطوب بود
حاجت روا کرد و اگر یکی این دو پسین جدا بودند حاجت میزدان
ترجیح و مفاصل خداوند حاجت بخش بود خداوند مسکنه از آن کاهنجری

و بکار سده پسر حق بن سده بر تو مشکل شود و زمانی که حاجت روا شود دایانه
اعتماد بر یازدهم و خداوند خانه یازدهم کند اگر خداوند یازدهم
طالع بود و مقبول یا طالع بدی نکرد و آن سعد را طالع بود یا اندر تو
بود و مقبول حاجت روا کرد و اگر نخواست این بود حاجت ناپسود
فصل نایزدهم در بیان وقت و کشتن حاجت چون دانسته باشی
که حاجت روا شود و خواهی آنی که که ارم و وقت حاجت روا کرد و پس
که کار که تمام شود بر روز تمام شود یا بیا و یا بعد طبعیت حاجت
و بیشتر از علی برآمد که در طالع و دلیل ساعت و ماضی و دلیل روز و
دلیل و در این دلیل سال چرا که بعضی چیز است که با ذکر سایر روزگار
تمام کرد و بعضی بود که نشاید که تمام شود که برهما چون که بستی و
زادن و بعضی باشد که بلبه تمام شود چون زدن نشاندن و آنچه درین
ماند پس حق اماند که نه باشد که کند در حاجت روا و دلیل اگر مرد
در حاجت رسد و ای ششده هم در آن روز حاجت روا کرد و اگر از این نشان
در حاجت بود بر اندک چند است در درجه در روزی که بر این مفضل بود
و در درجه را مایه که بر این دو جسدین باشد و در درجه را مایه که
بر این باشد **مثال** سوال کرد که کند بر عجبی بخت حاجت جسی
بر یوان عالی و زشته حاجت او روا شود یا نه او نقل که قیمت و طالع
درین وقت **مثال** درین وقت **مثال** درین وقت **مثال** درین وقت
عرض صاحب **مثال** درین وقت **مثال** درین وقت **مثال** درین وقت
الکلیت خدا **مثال** درین وقت **مثال** درین وقت **مثال** درین وقت
ذکر در وقت **مثال** درین وقت **مثال** درین وقت **مثال** درین وقت

[illegible]

و بگویند که در درجه دسیس از درجه طالع پس اگر دسیس در برج ثابت باشد و اگر
متغیر باشد یا میل تمام درجه را سالی حکم کنند و اگر در برج و جیدین باشد
هر درجه را یک حکم کنند و اگر دسیس در برج متغیر باشد هر درجه را روزی حکم کنند
در این سخن شماره درجه نخستین مدعی غلطی که صاحب بنیدیه میگوید
و اگر بعد از آن درجه را نظر باشد نیم سال یک دو اگر بعد از آن نظر باشد
بر آن درجه باز کرده و این کاری و اگر بعد از آن نظر بود یا میل تمام و این سخن
و یا میگوید و دسیس کند بر روزی سالی اگر سخن را بیست و یک سال
بود یا در بسط بود و ماه و دسیس کند که یک یا اگر اندک باشد
آنکه از درجه دسیس حساب کنی تا درجه نخست درجه را سالی حکم کن پس اگر ضعیف بود
یا در برج متغیر باشد و اگر محسوس باشد یا ساقط باشد از طالع هر درجه روزی حکم
اگر سالی باشد اول کند که در آن درجه است و اگر درجه دسیس از آن که اول کند
منصرف و از درجه دیگر که منصرف تمام درجه دسیس کن هر درجه سالی از آن حکم کن
اگر در این است که در درجه دیگر از آن که منصرف کند اندک کدام درجه که طالع باشد
طالع می طالع آن کوکب حکم کند که از هر یک یکی اندک شده و اگر در سالی و در کوکب
بر آن کن ساقط صغری یک از عمر بود و اندک شده و اگر در سالی است که کوکب
تا بسیل اندک آن که در سالی درجه فتر درجه را سالی حکم کند اگر کسی اول کند که
عمر آن خواهد بود اگر ضعیفی باشد یا محسوس دسیس کند بر کوکب یا عمر سالی است
آن کوکب که صاحب بنیدیه سالی باشد و سالی که صاحب بنیدیه در طالع میگوید
بود و هر درجه را از او نویسم **مثال** طالع سنبله یا قیسم برج اندوزی راجع صاحب
طالع عطار در درجه فتر در سالی و در سالی با حراق و ساقط و خداوند طالع نزد
در هر قدر سالی ضعیف از طالع را اندک باشد و اگر کسی طالع را نظر کند و

[illegible]

پس اگر اولی کسی بود بخت که از قیام با قیام طمع دارد و نظر کند بقطار
و قمر و درجه چاند و قمر و درجه خانه یا از دهم اگر بقطار متصل بود و از
عجب چاک بود و میراث از ایشان است و بود و از دهم بخت نظر بود و یا در
خانه یا از دهم دلیل بر زیادتی و بسیار شدن مال سود تجارت و
اگر از دهم صاحب مال متصل بود و از دهم کسی باشد میسر حکم او
و اگر برخلاف این باشد دلیل بر این نقصان او اگر پرسند که مع واقع شود یا
اگر صاحب طالع صاحب تمام متصل باشند دلیل بر عیب او اگر قمر بر برج باشد
الطالع باشد زیرا در روز و عدد و معراج می نظر باشد باشد نیز که خرمن شود
زیرا در هجری می گویند اگر پرسند که این تمام ام یا نفوسم اگر صاحب طالع
و قمر قوی نی که حال باشد و بعد متصل باشد نگاه با در دهم و خرمنی ل
با در دهم و خشت اگر پرسند این طالع بود و خشت شود یا زبان سحر صاحب
طالع و صاحب دهم و قمر کدام که تو شش تر باشد و می لیس که پرسند
ساقط لیس تر کند یا یکو یکی متصل شود که در دهم و یا از دهم شش می باشد
دلیل آنست بود و خرمن شود و اگر در طالع تر باشد صانع بود و در دهم زبان
و اگر لیس بود و یا عیال تر بود و ساقط شود یا یکو یکی متصل شود که طالع
شود و از این خبر شود مسئله اگر پرسند که زبان از دهم چیست
و از دهم جای باشد پس در این که لیس که تنی است معنی خود او و دهم از
کدام برج سخن و بپوشد و بخیزد که کدام سخن سخن باشد زبان از لیس از آن
برج باشد که سخنش غریب بود پس اگر سخن بر طالع بود یا نحو خداوند طالع باشد
پس لیس که که زبان لیس عیال که طالع باشد و اگر سخن از دهم باشد یا
خداوند دهم لیس از دهم خشت نکست و اگر دهم بود یا زبان از دهم

و اگر بر شش متصل بود و دستی نباشد اگر صاحب طالع را با صاحب سیم هم اتصال
 بنکر که صاحب سیم بطالع ناظر باشد از نظر دوستی دلیل کند که برادرش سایل
 دوست دارد و اگر بر شش مع یا مقابل بطالع بنکر برادر سایل می باشد
 و دیگر بنکر بصاحب سیم اگر کوکب بخش باشد و از طالع باشد یا در برج می
 سایر از برادر حضرت سید وزن برادرش سایل می کرد و اگر خدا و بنکر
 سیم سواره بعد باشد در طالع باشد و در سیم محقق نباشد سایل از
 برادرش سایل سید چنانکه تلف سایل علی برادر خود در سیم بخت و شش
 از شش که گرفته شد و از سطر طالع معلوم نمود و صورت طالع این
 چون سیم برج ذو جیدین بود و معلوم شد که برادر آتی است
 صاحب سیم چون حضرت در دیرم امارت حضرت که حضرت
 حضرت خواهر رسانید و چون طالع دوستی چنانکه حضرت
 طالع دوستی چنانکه حضرت در دیرم امارت حضرت که حضرت
 حضرت خواهر رسانید و چون طالع دوستی چنانکه حضرت

برادران نزدیک پرده و در نباشند و سر کوکبی ال برج بود و سایل برادر بنکر
 باشد پس اگر پرسند که برادر هم حال چیست بنکر اگر در سیم سعدی باشد
 حال برادرش بنکر بود و سلامت بود و اگر شش بود باشد و زبان زد و اگر
 در سیم کوکب بنکر بود و اگر صاحب سیم در تو می بستیم التیر و محرق و برج
 تحت الشعاع و در موقوف بود حال برادران بنکر بود و اگر صاحب سیم در او تاد
 مشرقی باشد و مقبول اند او در دولت باشد و سست و در میان هم و اگر شش
 یا سعدی کند او سیم سیم ناظر بود برادر سایل سعادتی رسیده باشد و
 شادی بین و اگر خداوند سیم در شرف برادر سایل جاه و منزلت باشد
 و اگر صاحب سیم در سیم یا در سیم یا در سیم باشد دلیل کند که برادرش بنکر
 باشد پس اگر در آن برج رابع یا محرق یا غیر متصل نباشد برادر سایل را
 سفر نیک بود و اگر شش صاحب سیم متصل باشد و برج ششم برادر سایل
 از شش شش در آن سفر بود و اگر آن کنی در نو از هم بود برادر سایل
 از شش شش زبان زد باشد یا در زمان باشد و مشکله اگر پرسند
 که از برادر یا خواهر سیم برادر یا بنکر سایل طالع و صاحب سیم
 اگر شش ال جامع النور یا نقل النور داشته باشد دلیل کند که امیدش آید و
 اگر خزان باشد بر نیاید و دیگر بنکر صاحب سیم اگر صاحب سیم ناظر بود
 به تلیت یا به تلیس امکان محقق بود پس اگر صاحب سیم و یا در
 اگر صاحب خان سیم و یا در سیم اگر مرد و مؤنث بود از خزان یا از
 بسیار یا بد و امیدش حاصل شود و اگر مرد و بنکر بود از برادرانی و یا مشکله
 اگر پرسند که برادر با من دوست یا نه بنکر بخدا و در طالع و تفرکی بنکر
 بصاحب سیم متصل باشد بنظر دوستی است یا سایل برادرش دوستی است

و اگر بر شش متصل بود و دستی نباشد اگر صاحب طالع را با صاحب سیم هم اتصال
 بنکر که صاحب سیم بطالع ناظر باشد از نظر دوستی دلیل کند که برادرش سایل
 دوست دارد و اگر بر شش مع یا مقابل بطالع بنکر برادر سایل می باشد
 و دیگر بنکر بصاحب سیم اگر کوکب بخش باشد و از طالع باشد یا در برج می
 سایر از برادر حضرت سید وزن برادرش سایل می کرد و اگر خدا و بنکر
 سیم سواره بعد باشد در طالع باشد و در سیم محقق نباشد سایل از
 برادرش سایل سید چنانکه تلف سایل علی برادر خود در سیم بخت و شش
 از شش که گرفته شد و از سطر طالع معلوم نمود و صورت طالع این
 چون سیم برج ذو جیدین بود و معلوم شد که برادر آتی است
 صاحب سیم چون حضرت در دیرم امارت حضرت که حضرت
 حضرت خواهر رسانید و چون طالع دوستی چنانکه حضرت
 طالع دوستی چنانکه حضرت در دیرم امارت حضرت که حضرت
 حضرت خواهر رسانید و چون طالع دوستی چنانکه حضرت

0 v

८७

که در ظاهر دوست باشد و باطن دشمن مسئله اگر پرسند که آن
دزد دیگر بار آید به آن خانه یا نه بپوشانند یا نه اگر باطل نظر باشد و حصار
طالع را نه میزند و در برج ثابت یا متغی باشد هرگز آن دزد به آن خانه نرفته باشد
غیر آنکه تیر که در دزدی رفته است اگر کسی به هم اتحاد نظر داد و این
این دیگر چیزها در دزد است اگر سعدی به هم اتحاد نظر باشد این دزد
نه داشته و اگر با این حال کنیم در برج ذو جیدین باشد بجای دیگر آید
باشد مسئله اگر پرسند که دزد در پست ما چون بشکری میکی که در طالع
و خداوند خانه معصوم و آن کجی که به روی شکست اگر این شیر باول برج
و شرقی باشد دزد چون باشد و اگر بخیرج و مغربی باشد دزد چرب
و اگر در وسط برج باشد و مشرقی باشند و مغربی دزد در پست ما باشد
مسئله اگر پرسند که دزد در چه زمان شده باشد اگر از آن سه دلیل
یا کردیم یعنی صاحب یک کوی که قریب فصل و اگر غریب که در طالع باشد
وسط آنها در ششم یا در چهارم باشد دلیل دزد در پست ما یکی از اینها در
هم نیک باشد و کندم کن و در دهم و سیم و فرغند و بسیار اندیشه و
کران که در اکر لیل از شتری باشد مردی که آن شد و نیکو چشم و بار بار
و فرغند از آن و نیکو رود و اگر دلیل آن بود میگویند میوزنک چشم و
سرخ و سفید و قرمز چشم و چون راه در دشت باشد و در اکر لیل نره بود
سفید پوست چشمهاخت سیاه و در آنها بزرگتر از آن کند و بسیار خند
باشد و اگر لیل عطار بود و در عطار و مشرقی باشد دزد که دانی که عطار
و اگر مغربی بود و نخوس و زنگ بود و اگر مغربی بود و نخوس بود و دزد نیک
ریش باشد و خرد و سر و بزرگ و زن آو باشد و اگر لیل آتش باشد و نیک که

اتفاق کند که کوکب پست است صورت آن کوکب بود اگر اتفاق بر آن
 اتصال نمود در دس و سن موی ازرق چشم مستحکمه بود و اگر کربل بود
 میگرد که ما که کدام کوکب پسته است نزد انصورت بود و اگر ما را
 اتصال نمود در دس و خوروی و سفید روی کرد و روی سفید دست و سبک
 ما که کدام برج است و بصورت همان برج باشد مسئله اگر پرسند
 که در ذکا و لا بد است کسی اده یا در دست سبک را در برج طالع تا
 در جهت الارض اگر در آنجا کوکبی باشد کوکب است کسی اده و اگر کوکب
 نباشد لا بد است دست مسئله اگر پرسند که در ذکا است اگر
 پسیل نزد چنانکه ما با یاد کردیم بصاحب یوم و نعم متصل باشد یا
 کوکبی متصل باشد که در سیوم خیم بود یا دلیل برین موضع باشد و در
 شهر برون رفته باشد و قصد جایی دور کرده پس اگر کربل در دس و برج
 استی بود یا برج شتر قی آن در دس بجای شتر قی رفته باشد و برین مکان
 سایر ارباع و اگر کربل بود رفته باشد در جایی رفته باشد و در شهر باشد
 و اگر در برج و وجودین باشد از شهر برون خواهد رفت و اگر در
 منعقد بود پس از شهر از جایی که می دیگر متصل میکند مسئله اگر پرسند
 در دید در کجی چنان کرده اند بکنه برج اربع اگر سعدی چهارم بود یا
 صاحب چهارم سعد باشد بلکه در دس در جایی لطیف در چم چنانکه در
 و پیشتر کسی شده بود و اگر در اربع محلی بود در دس که کیفیت چنان
 که در پیشین سبک بدان برج که خدا او ساعت از رویت و در این
 که ما از رویت برج چهارم اگر آن بر جهای آبی باشد در دس و در جهای
 که در باشد که آب زنی باشد و اگر بر جهای آبی باشد در جهای آبی باشد

که مکان آتش میکان دو آب بود و اگر برجهای غای باشد در زمین
 پنهان باشد و اگر برجهای آبی بود در صحرا پنهان کرد باشند و اگر
 صاحب ساعت وسط الساعات در بلد پنهان کرده باشند مثل ام و غیره
 و بالا خانه و اگر در برج زو جیدین باشد در دیده در صدوق اردیوار
 پنهان کرده باشند و اگر خانه ساعت برج مستند باشد بجای که
 جو کند و طعام باشد پنهان کرده باشند پس اگر خداوند ساعت
 برج یا در خانه پنهان باشد در دیده در جایی پنهان کرده باشند که اگر
 باشد و اگر زحل یا زحل بجای تارکین پنهان کرده باشند و اگر خانه
 ساعت شری باشد در خانه شتری شری یا در خانه شری یا کینه پنهان
 کرده باشند و اگر خداوند ساعت برج یا در خانه آفتاب بود و ناظر
 بجایی باشد که پدید آید و پنهان کرده باشند یا در خانه سلطان بود
 اگر خداوند ساعت زمره بود یا در خانه زمره بود یا در خانه بی
 پنهان کرده باشند که زمان بود یا شتران بود و یا مطرب بود و سرود
 بود یا زمین نرم باشد و اگر خداوند ساعت عطار بود یا در خانه عطار بود
 و عطار ناظر دلیلت که در جایی بود که آنجا کتب اطفال بود و اگر خانه
 خانه خویش بود و خداوند ساعت از روزه و لیل کند که آن کالای زمین
 هم از خانه صاحب باشد و از خانه برزبره باشند مسئله اگر پرسند
 که این دی است که را شود یا نه بگر بقر یا صاحب طالع اگر کوکبی در طالع یار
 وسط الساعات متصل آن در دی است که را شود و اگر قمر خجانی و تر ناظر
 باشد آن در دی است که را شود و اگر بر زو لیل در ناظر باشند و مسئله
 مسئله اگر پرسند که در دیده برید آید یا نه بگر اگر کوکبی متصل است

که آن کوکبی در طالع باشد یا در نیم یا در سوم یا در یازم آن کالای پدید
 و اگر کوکبی متصل شود که از طالع ساقط باشد چنانچه طالع میزد و لیل
 برید آمدن کالای بود و اگر کوکبی متصل شود در ثلث یا تیس در زو
 یا سانی برید آید و از تریس و مقابل بر شواری و اگر کوکبی از تریس
 یا کوکبی متصل شود که در تریس یا در تریس پدید آید از مقدار در دیده برید
 و اگر کوکبی بعدی بودند که آن سعدا در وسط الساعات باشد یا از روزه و
 طالع یا یازم در زمین برید آید و اگر کوکبی بعدی بودند و آن سعدا نیم
 باشد از طالع در دیده پدید آید و اگر کوکبی بعدی بودند و آن سعدا نیم
 مشتم باشد و بعد از طالع بودند و در زمان دیده و از آن در خداوند
 طالع بخار و در تریس پدید آید و در زمین برید آید و اگر کوکبی در ناظر
 باشند بهیم الساعات و لیل یا در کد و اگر کوکبی در دیده برید یا در ثلث
 تریس و یا سانی و اگر تریس و مقابل بر شواری برید آید و اگر در طالع
 یا نیم یا یازم کوکبی بعدی نبود و از خانه مال نیز نبود و تریس ساقط از
 طالع و سهم الساعات در دیده برید آید و اگر کوکبی در طالع باشد
 در دیده برید آید که طالع برج بادی باشد که آفتاب برج یا در تریس
 مسئله اگر پرسند که این مال در زمین که برید آید بر تریس آید یا نه
 پس بگر دویم و صاحب سهم الساعات و صاحب قمر و
 صاحب برج قمر صاحب قمر این دلایل هر کدام که قوی تر باشد دلیلت
 در دیده بود پس اگر لیل در طالع باشد یا قمری متصل باشد یا زو
 و اگر صاحب برج قمر یا صاحب قمر یا صاحب برج متصل شود و
 دلیلت بر اینست که اتصال زو بود یا لیل الوعد اگر لیل

از صاحب طالع یا از طالع ساقط باشد یا بقدر غایت باشد یا در سابع بود
یا بصاحب سابع متصل بود مال برست و بخاند و اگر بر کجی در طالع بود یا
بصاحب طالع یا بصاحب سابع یا بکجی در وسط السابو متصل شود
آن مال زیاد اتصال صاحب سابع به کجی در دویم باشد مال با زیاد و اگر
صاحب سابع یا صاحب سابع به سابع متصل شود مال دو با زیاد
مسئله اگر پرسند که این دی که می گویند که اندک سابع که اندک بود و
دوم و قمر و خد او خد اش اگر شهادت از محل شتر بود این دی حکمت
کرده اند چون گشت و آن پنهان شد و شتر را می گویند اگر شتر را بود و بکجی
و غضب و اگر شتر را شتر را بود و قصد کرده باشند در ابتدا بر سابع بود
و اگر زهره بود و همچنین که این طریق بازی بختی و اگر آفتاب بود و قصد کرده
باشند و در خد او خد سابع و اگر عطار بود و از جهت فیر و طانی
بر داشته باشند مسئله اگر پرسند که در بکجی و در دو و طغز باشد
یا نه بکجی و در طالع و خد او خد سابع اگر بکجی که بکجی که در طغز باشد
بر در دو و همچنین که در خد او خد طالع سابع را بود و در وسط السابو
و خد او خد سابع چون تحت الشعاع بود و خد او خد طالع بود و در بکجی
و بر روی طغز یا نه **مسئله** از برهان الکافی طالع یا سابع یا سابع بود و نگاه
کردیم عطار و یا سابع در طالع غریب و خد او خد طالع نیز در طالع بران سبب که
عطار در طالع است و سابع که در دو و خلاصی بود و بکجی و کوچ و از او
آنکه عطار و پوخته است بر طالع سابع که در بکجی که سابع باشد و اگر
با خد او خد طالع باشد و سابع که در دو و از او طالع است و از آنکه شتر
اند وسط السابو سابع که در چتری می بینیم باشد سابع استیم که این که چتری

که در دیده اند شتری را سابع که در می بینیم با آفتاب برانکه خد
خاند ماه و از وسط السابو شتری را سابع که در می بینیم با آفتاب است
در برج آفتاب و سابع که در لای که شده و دینار بود زیرا که شتر سابع
مال آفتاب و سابع که در از آنکه شتری و سابع است و دینار بود و دینار بود
و بعد دینار و دینار است و از آنکه ما شتری خد سابع در طالع است
و لای که سابع که در دینار بود و از آن سبب که سابع که در دینار بود و سابع که در
که در دینار بود و از آن سبب که سابع که در دینار بود و سابع که در
در دینار دینار را با دینار است برانکه سابع که در دینار است و عطار است
سابع استیم که در دینار بود و در بکجی پنهان کرده اند نگاه کردیم بخد او
ساعت و برج مال برج چهارم زهره را از دینار خد مال استیم و در طالع
و ماه که خد او خد سابع است و برج آفتاب و سابع که در دینار است
از طالع سابع که در دینار زمین پنهان کرده باشند و در بکجی که در بکجی
و از آن سبب که در بکجی بود و سابع که در دینار که در بکجی که در بکجی
خاند ماه از وسط السابو سابع که در دینار زمین بود و دینار بود و اگر خد او
خاند ماه بر زمین بود و دینار اتصال بکجی بود که بر زمین بود و بکجی که
مال برست و دینار سابع که در آن سبب که در دینار است و سابع که در
این سابع که در دینار است و سابع که در دینار است و سابع که در دینار است
نیایم که در طالع باشد که سابع که در دینار بود و دینار با سابع استیم طالع
و اگر ماه سابع بودی سابع که در دینار که در بکجی که در بکجی که در بکجی
منعم که سابع که در دینار که در دینار است و سابع که در دینار است
و زهره منصف که در بکجی که در دینار که در دینار است و سابع که در دینار است

دلیل کند که این کار از زمین اندوخته و باقی بماند پس آنکه می گویند که چ
 خبر است که می شنود پس آن سبب که بر جبال است و ماه اندر برج است
 دلیل کند که این در زمین چیزی باشد که از آتش برین و در به پخته و آن
 که زمین پوسته است بگویند که از خانه است دلیل کند که پراپاید زینت
 و از آنکه خداوند ساقی در جملت و جملت خلق بر روی دارد دلیل
 که پراپاید باشد که تعلق بر روی و سر داشته باشد و یا حلقه که شش باشد
 و از آنکه خداوند خانه مال یا خداوند وسط است که شش تعلق دلیل کند
 س قط از طالع دلیل کند که کم شدن قیاس بر داشته و خود می بینم
 بود و از آنکه خداوند خانه مال خداوند زینت و بر جملت دلیل کند
 که از خانه تا یک پستان که است از آن سبب که تیر از طالع می باشد
 و سهم السعاده اندر معتمات و ماه بگویند که اندر سهم السعادت
 دلیل کند که در زمین برین یابد و هم که او که طالع جوزا و خداوند
 اندر طالع و آقا بر جملت بوی کفتم که اگر غریب اندر روی دلیل کند و بود
 سبب که بر جملت و یک است بر جملت پس دلیل از در جملت باشد و از آنکه بر جمل
 مغیر دلیل کند که در زمین در پست و از آنکه دلیل از در جملت و جملت
 دلیل کند که این در زمین و در جملت و در جملت که بوی است حیات
 باشد و میگویند بوی از جملت چشم و تن و او این در زمین که پست برین
 باشد و مرد و پوست سلطان باشد پس آنکه که در جملت که این لای زمین چه
 خبر است خداوند خانه را اندر چهارم پستم و ماه اندر حشری اندر
 خانه بر جملت و شتری اندر جملت خالی دلیل کند که این در زمین از که باشد از
 زحل شیخ آقا بر جملت پس دلیل کند که این در زمین که پس با و از آن سبب

خداوند مال خداوند وسط است و ساقط اندر دلیل کند که این صفت
 داشته باشد و از آن سبب که خداوند خانه ماه پست دلیل کند که
 مرتفع و نیکو بود و از آن سبب که سهم السعاده ساقط اندر دلیل کند که این
 از قیاس است و به باشد پس آنکه که در جملت که جملت را در جملت باشد و اندر
 و است از آنکه خداوند ساقی که اندر جملت با و دلیل کند که جملت
 چون نام و حجره و از آن سبب که خداوند ساقی که اندر جملت دلیل کند
 این کار از خانه که برده اندر و از آن سبب که این
 چهارم دلیل کند که آنکه که اندر جملت که این سبب که این
 اندر و در جملت عطار و بر جملت میوزد دلیل کند که جملت با و جملت
 و از آنکه جملت بر جملت با و جملت بر جملت دلیل کند که جملت
 و برین جملت از خلق بر شیده و از آنکه که اندر جملت دلیل کند
 چون بر جملت اول جملت در جملت
 در خانه غریب دلیل کند که جملت
 که در جملت و سهم السعاده جملت
 و در جملت در خانه خود در جملت
 خیمه از وی کفتم که جملت اندر
 بر جملت پس دلیل کند که جملت
 کار از جملت که چون جملت که در جملت
 یا جملت که در جملت که در جملت
 که جملت که در جملت که در جملت
 که تا بر این که در جملت که در جملت

کتابخانه
مکتب
ای
قزوین

یکه باقی دو دلیل که در دو مستقیم است و اگر خط خوشی بود
یاری آنست که می توانی بیشتر باشد و هر که در دلیل مغربی یا ساقط باشد
یاری کرانی ضعیف بود مسئله اگر پرسند که میان دلیل و ساقط
خصوصیت قائم باشد یا نه بگو اگر میان دو دلیل نظر بود
قبول است و اگر دلیل هم و دلیل بر دو شرفی باشند نشان
منطقه افند و اگر در دو جهت باشد یا در خانه چهارم خصوصیت
ایشان دلیل شود و اگر دو دلیل قریب باشد میان ایشان جهت
یکدیگر باشند و اگر میان دو دلیل جهت و دلیل باشد میان
ایشان جهت افند و اگر اتصال دو دلیل از مقادیر و تریج بود میان ایشان
جنگ باشد و اگر خط او در طالع تحت الاثر بود یا بخلاف آنست و در طالع
خضم را بود و اگر یکس باشد طالع بر ساقط باشد و اگر خط او در طالع
راجع یا غریق بود و در طالع و در طالع با اندر بر جهت مغربی یا غریب
بود یا مقبول بود طالع خضم را بود و اگر خط او در خضم چنین باشد طالع
سیرا بود **مثالی** که از مؤلف سید آمده و دلیل باطلین

در و بال و از طالع ساقط و در هر که قریب بود دلیل ضعیف است و اگر
خاموشی در طالع قطع کنیم که چون ضعیف بود و ساقط باشد
که در شرف صاحب طالع اصل یا از طالع قطع کنیم که قوت ساقط بود
و چون صاحب طالع اصل یا از طالع قطع کنیم که قوت ساقط بود
کنند و یاری گرفته باشد و چون صاحب طالع قطع کنیم که قوت ساقط بود
خاموشی ساقط کند و چون این زمره و چون هر جهت نسبت دلیل که خصوصیت
بر طرف نشود **مثالی دیگر** که از مؤلف طالع برین طریق است

دلیل که تقسیم می شود که در هر جهت صاحب طالع است و در جهت ساقط است
شکست اول است و شکست دوم صاحب طالع است و جهت ساقط است
باشد و چون در شرف خود یا در خانه خود باشد شکست دوم صاحب طالع است
که در او شکست است باشد پس هر دلیل باطل باشد که صاحب
طالع اصل است شکست دوم صاحب طالع است و در جهت ساقط است
دلیل سوال است شکست دوم صاحب طالع است و در جهت ساقط است
را جهت دلیل که تقسیم می شود که در هر جهت صاحب طالع است و در جهت ساقط است
و جهت شکست دوم صاحب طالع است و در جهت ساقط است
شکست دوم صاحب طالع است و در جهت ساقط است

پس اگر کسی بنام خمس بود حرب قال ثابت بود و حال تحت دشواری بود
مثال از برهان الکفیه طالع برج جوزا صاحب طالع اندر برج زحل
ماه اندر برج قمل باصفر اتصاله که کردیم اتصاله را باطل کنیم
فخرسیم و انصراف را باطل کنیم و از آنکه زحل اندر قمل الوند
و مقبول ماه اندر برج بسیار فرزند و ملک کند که خداوند مسدود بسیار
قوت باشد و شک بسیار بود از آنکه زحل را سه شهادت کی اندر
برج قمل دویم که خداوند ساق استیم که ما بوی جمل و عطای
را یک شهادت می نامیم که خداوند طالع است از آنکه زمره اندر و قد می نامیم
برج شرف و در اتصال زمره و لیل سخن باشد و زمره در برج
ذو جدر لیل کند که قوت غیر دزدی و دلاوری مردش بود اندر برج
و از آنکه زمره و لیل بود و لیل کذب و محبت و فرح و شمن و از آن
که زمره و لیل اندر برج و ذو جدر زلات لیل کند که میان ایشان
دو بار جنگ افتد و از آنکه زمره و جلیش زطل و لیل کند که دشمن او را
جود و از آن سبب که زمره و راحت خداوند مسدود صلح نخواهد بود که
کوکب رابع و لیل کذب و تیرهای خدا و از آن سبب که زمره و مقبول از لیل
قوت خداوند مسدود بود و از آنکه زحل اجبت باز و بر وی فراتند
پس که و کریم عاقبت کار ایشان از خداوند چهارم که آفتاب است آن
که او را در نبوت زحل نیندونه زمره و لیکن آفتاب شهری را طر
شتری خداوند خانه عطار و دیکه خداوند زمره و قر اتصال مار و ظفر
دشمن بود و از آنکه خداوند خانه زمره را نمی پند و خداوند خانه زحل
می پند ظفر و دشمن باشد و کمر است دشمن قدمالی که هم او را

طالعی دیگر مثل خداوند او می خیزد و در شرف و وسط السلسله کند بعد از
سلسله با قوت باشد و سلسله شش نه میسیم اندر سلسله اول او که سلسله است
پس سلسله کند که دشمن ضعیف باشد و باز نگاه دارد که می باشد و بعضی وقت ها و بعضی
و می پس و در بعضی وقت سیم از اصل فصل سیم بر سر پس سلسله کند که در اصل ای
خداوند سلسله باشد و اگر خداوند خانه تحت و شتری که ای کراره
زیر اگر خداوند خانه زیره است آنکه زحل اندر ایال و ترست برج
ثابت مقبول می باشد و شتری قوت اندر و ترست سلسله کند که بار یکبار خداوند
سلسله قوی تر باشد پس نگاه کردیم بعد از قوت این برج عاقبت سلسله
و خداوند شش و ناظر نیست برج عاقبت شش و اگر بار یکبار نگاه کرد
بجدا و در خانه برج و خداوند خانه زیره تا کدام زود تر مخوف و در شتری
یا قیسم که از پس یکدیگر مخوف شود و زحل قوی تر زود در ایستام از پس
بیت و زحل یکدیگر با برج قوی تر قوی تر پس سلسله کند که عاقبت ظفر
خداوند سلسله بود و چو شتری تر شد که در و سر و بر سلسله خلی ایستام از وقت
دشمن هلاک کرد و و کاسته و موال کرد که در نواسط طالعی بود که سلسله
بر سر برج فتح و بکوب محمد بن خیر که ام فایان را تعلق گرفته شد و راجحه
طالع برین طالع صورت یافت
چون صاحب طالع در وقت خود
راجح بود و در برج ضعیف بود
که استیم پس نظر کردیم بجای
منصرف بود از برج و منصرف بود
عاقبت در برج عاشق و دوستی بود

و در برج بسیار غرضند و لیکر خسته افند و سلسله را قوس بسیار بود از
 بسیار و چون انصاف است و دلیل صاحب است و در خانه
 بهر جهت دلیل است چون عطار و صاحب است در خانه طالع و مال
 و در مویست قوس که خصم در است این طالعی که فخر شود و چون
 میان عطار و دوشتری در روز دوشنبه و ششم انصال میشود
 نظر پسندید که عظیم در روز مذکور میان ایشان منصرف باشد و
 چون شکر منصوره بیند خوف ایشان غلبه کند چو صاحب است
 ناظر است بر آن و صاحب در آنکه از آنکه روزه که که در عتبت محرف
 در شرف خود و دلیل است که او را یکم در حضرت و چون فصل
 با قوس تقسیم این کار بر دوی صورت گیرد و چون فصل است
 زمره در و در محرق لیلست که بندگان سلطان بعضی کارها سازد و
 بعضی کارها بماند و چون دلیل طالع دلیل مطلوب برج است و یک
 واقع شود و چون میان عطار و دوشتری برج است ناظر است
 حکم پسری شود و دیگر چیز گفته شود که نوشتن طالع دارد و بعد از
 آمدن نواب طالعی آنچه نوشته بود و بعد از آن بود و محمد برج سلطان
 عربستان گرفته بخدمت نواب طالع و در وقت که نواب
 داد و حکومت عثمان باز نویشت فرمودند و او را در آنکه کرد
 و چون آنکه در دوی بخوم در است گفته بود و حکایت فرموده اند که
 و در عزت و حرمت افزودند مسئله فی الشکر چون کسی پرسید که نسبت
 یا انباز که طالع دلیل پرسند و صاحب طالع و قمره کوکی که از حضرت
 شن باشد و چون ششم و صاحب شکی که که قمره فصل باشد و دلیل آن کار

و در میان و با هر که میان ایشان بود و چون چهارم و صاحب است
 عاقبت که از نوب دوی پس از طالع و نقل شده و با درین طالع
 این است ای باید از نمود پس از که خداوند طالع باشد و او را
 بهر ناظر باشد از نظر دوشتری جدا باشد از ایشان بر شش دوی و یک
 و در او بری باشد و اگر ناظر باشد جدا شدن ایشان یکم دوی باشد
 و اگر که خداوند طالع باشد و خداوند خانه و با از برج یا بعد از
 با آنکه دوی از ششم جدا شود و اگر برج و با از طالع و جدا شدن
 در نوبانی ایشان بود بسیار باشد که اگر که ناظر باشد یا از
 السهلو که بخش باشد و دلیل کند که زبان شده و اگر که از برج است
 باشد و خداوند خانه و با ناظر باشد که دلیل دارد ایشان
 و یا است بود و اگر ناظر طالع بخش بود و با خداوند طالع راجع باشد حیا
 و بر حوی این پرسند و پیدا بود و اگر از ششم بخش شد و با خداوند
 راجع باشد و با ساز کاخی خاست از نوبان باشد و اگر ناظر
 السهلو باشد دلیل کند که ایشان بود کنند و اگر برج و طالع
 نقل باشد و از روی سعدی بود و با ناظر باشد ایشان بود و یکم از
 بود و اگر آن محدثی باشد و صاحب دوشتری بود و در وقت
 بود و در خلق و اگر آن سعد شرفی باشد و یکم از طالع بود و دوشتری
 مردمان با حرم است و در مال ایشان کسی از نوبان بود و کسی فایده
 بود و اگر از دوشتری باشد و یکم از نوبان بود و در طالع است
 السهلو ناظر بود و سعدی دلیل کند که نوبان بود و بسیار کند و اگر خداوند
 السهلو ناظر باشد از نوبان دوی مال بود پس از که و دلیل آن کار

یا بشیر مرد بود و اگر در شش آبی بود در آب سرد بود یا با جاذبه
 بحری او را خورد و یا بشند و اگر خداوند طالع محرق باشد و قریب بود
 مرکبی از شش بود یا برین اندام مسئله اگر کسی که غیر در غایت
 مرد و یا در شهر خود بشکد اگر خداوند ششم درین غایت سیم از طالع یا
 برنج هم بود مرکبی از شش بود و اگر خداوند ششم اندر این بود و خط خوش
 یا در او طالع کشتن در شهر خویش پس اگر خداوند ششم حل بود و اندر
 خاک می بود کشتن سودا بود و اگر در شش آبی بود کشتن در طریقه غایتی
 اگر در برنج آتشی بود و اگر صفراوی سوخته بود و اگر در برنج باوی بود و اگر در
 و اگر خداوند طالع در وسط السابو بود و یا در شش اندر ششم کشتن از آنجا
 جای پس بدو و اگر خداوند ششم در شش بود کشتن در شش بود و اگر در ششم
 عقرب بود زان و او را زهر دهنده و اگر خداوند ششم اندر ششم باشد کشتن
 شش و یک کسب باع بود و اگر خداوند ششم در شش باشد و در شش کشتن در شش
 بود و از جوهر آفتاب کشتن باشد کشتن ششم بود و اگر در شش در شش
 آتشی باشد کشتن در شش باشد و اگر خداوند ششم در شش باشد و اگر در شش
 باشد زهر شش اندر دهنده و اگر خداوند ششم در شش باشد و اگر در شش
 بود و اگر خداوند ششم در شش بود کشتن در شش بود و اگر در شش
 اگر خداوند ششم اندر شش بود و اگر در شش بود و اگر در شش بود و اگر در شش
 در شش اندر شش بود و اگر در شش بود و اگر در شش بود و اگر در شش
 بود از شش بود و اگر در شش بود و اگر در شش بود و اگر در شش
 میان کرد و اگر در شش بود و اگر در شش بود و اگر در شش
 در شش بود و اگر در شش بود و اگر در شش بود و اگر در شش

و الله اعلم بحکم مسئله فی السیارات اگر خداوند طالع قریب بود که قوی تر باشد
 و طالع ناظر برین باشد بود و اگر در شش باشد و ششم شش باشد میراث
 بجهت و طلب یا بدو اگر خداوند ششم در شش باشد میراث است یا بدو
 پس پس که بعد از طالع و باه که در شش پس بود و خداوند ششم در شش
 میراث بود و اگر خداوند ششم باشد و خداوند طالع یا باه که در شش
 یا متصل باشد آن میراث یا بدو اگر خداوند ششم در شش باشد و اگر در ششم
 ستار بعد بود و خداوند طالع یا باه که در شش بود یا باه که در ششم
 میراث یا بدو اگر خداوند ششم در شش باشد و اگر در ششم کشتن
 بود و اگر خداوند طالع یا باه که در شش باشد و اگر در ششم کشتن
 پس پس که بعد از طالع و باه که در شش پس بود و خداوند ششم در شش
 در ششم کشتن یا بدو اگر خداوند ششم در شش باشد و اگر در ششم
 پس پس که بعد از طالع و باه که در شش پس بود و اگر در ششم کشتن
 باستانی در شش بود و اگر در ششم کشتن یا بدو اگر خداوند ششم در شش
 اگر در ششم اندر شش بود و اگر در ششم کشتن یا بدو اگر خداوند ششم در شش
 ثابت باشد و خداوند ششم در شش ثابت بود و در ششم برقرار ماند و
 در شش است مثالی که می گویم که طالع این آسان شود **مثال** طالع بر صورت
 که در ششم کشتن یا بدو اگر خداوند ششم در شش باشد و اگر در ششم
 زهر شش یا بدو اگر خداوند ششم در شش باشد و اگر در ششم
 متصل بود و اگر در ششم کشتن یا بدو اگر خداوند ششم در شش
 کشتن یا بدو اگر خداوند ششم در شش باشد و اگر در ششم
 بر شش کشتن یا بدو اگر خداوند ششم در شش باشد و اگر در ششم

مستحق

شاه فوت پس رسید که سبب بود باینکه از کوی صفرا که تریه
 و از آنکه متصل است بکین و برج انشی چرخ و دهم در میان درین
 که از در کینه آمده بود و چون از دهم دریم در این خود گفتسم که در
 بزرگی حکومت شده و چون از دهم دریم در این سبب بواسطه این
 بوده و الله اعلم **باب الفاحش** و ماخذ من المسائل
 طالع و خداوندش دلیل مایل بدکردن برج نهم و خداوندش از نهر حال
 دهم السعاده و خداوندش سیم و خداوندش وقت از نهر بارچین و ختم
 خداوندش سهم السعاده و خداوندش نهر آن جایگاه که بر فو قدس که
 در درین و دهم و خداوندش از نهر مال وسط است و خداوندش از نهر چنبا
 و تندر الارض از نهر چنبا که اندر نهر که در مصلح و فاضل حال محفوظ
 باید داشت صاحب طالع صاحب غرض و سهم السعاده و صاحب السعاده
 و سخاوت که کوز تصال ایشان بسود و خوشی که که بشمار ایشان
 بیشتر باشد حکم را و باید دهنست مسئله اگر احوال بر سر پند طالع
 لیسیل زن مسافر بود و دوم مال سیم قوت بهم چهار پای یک با او بود
 بهم حال فن اندر دهم دهم یعنی نهم یعنی دهم ششم یعنی دهم بود
 نهم آب و فراغی تنگی او توشه اندر راه و عمل یا زده آن تجارت و بود
 و از دهم خانه خریز و فروخت مسئله اگر رسید که از نهر چنبا که
 یا سفر کنی چون لیلی یا سفر بدلیک طالع میزند و آب کند که از نهر
 سفر کرد و نهم و ری اگر دلیک طالع بدلیک سفر میزند و اگر که
 از برین پروی سفر کند اگر سهم سفر با بعد آن بود از سیم یا نهم که
 که صاحب مال بسیار بود مسئله نظرن اگر قریحالی نیز بود و چه اگر سفر

بصرفه پس اگره مصرف باشد از حلیه و بنیان و سبیل و کفش و
یا از دست قهرمان رفته و اکثری به بزال اگر این مصرف بود
بجز کفش و بنیان و حلیه و او اگر مصرف شمس و جهت پوشاک که از وی بر
بصرفه رود و اگر از نه مصرف شود جهت بختان مصرف کند و اکثر از عطر
مصرف است از بهر علم و تجار و سبیل کند و همچنین اقبال قمر که اگر بکند
بر آن حکم نمی آید اگر اقبال آنجا است سبیل آید که نزدیک سلاطین و
و اگر حلیه و سبیل سپهران مردمان مغل و اکثر شتر و یک سار و علما
و در راه اگر بکند و سبیل او و زار و اگر زهره و نزدیک نشان یا تجارت
و اگر عطار دست نزدیک سپهران و حکما و اگره و خالی التیرت کوسل
بطلان مصرف و نهی حکم کرده و مسئله اگر پرسند که سرفروش بفرماید
یا به زینت سبیل اگر چه و صاحب سبلی باشد شب فقیر بود و اگر نهایی
بود و زینت بود و اگر مصرف بود حکم بر آن که که شهادت او زیاد است
مسئله اگر کسی بکند حلیه از سرفروش شود و باشد یا نه بکند
بکند و اطلاع اگر باه و ناظر باشد از تلبه و تلبه سبیل که که سرفروشی
خوبش می بود و سرفرو را و کند و وجوب آه با سبلی بکند پس بکند
چرخ هم تا که اگر کوبانی در وی حکم از سعاد و خفت و تو و صفت آن کوب
در آن سبیل پس اگر در هم کوبی باشد بکند و در هم کوبه با سواد
و ناظر بود و نه بکند و هم بستی دلیل بود و سرفرو سبیل شود و باشد و سواد
و اگر خلاف آن باشد حکم خلاف این باید کرد و نیست در مسئله احوال
بکند بکند اگر ناظر باشد بعدی آن سرفرو بکند و اگر نه بکند و این
و باشد که از تلبه و تلبه سبیل باشد بر سبیل آن که سبیل می مصرف در آن

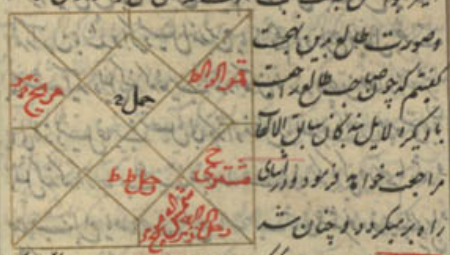
غیر برادر شوازی نظر تیسریش باشد و با طالع روز سه و معارضه باشد
 و پس از آنکه پرسیده زود باز کرد و اگر سفر خوبی بکن طالع اگر جوی بود
 یا سیران باشد در آن سفر خیر شود و اگر کسی اندوخته باشد از آن سفر زیان
 و اگر کسی در طالع یا هر چه میسر بود در آن سفر زیان بود و خداوند طالع و
 خداوند هم چنان باشد و قمر خوش و پس از شوازی بود و پس از آنکه
 اگر آن سفر خیر کند و معارضه ماه یا در طالع باشد و معارضه سفر و چون قمر
 محصور باشد پس از آنکه پرسیده که اگر سفر خیر و بیماری کند مسئله
 اگر پرسیده که در راه خطره بود یا نه بگویم که اگر در آنجا بماند بگویم
 بگویم و خطره بود و اگر بفرماید خطره باشد از معارضه بله و بل بود که
 سایل از سفر بفرماید و بیماری بود در راه یا نه بگویم که اگر خطره
 طالع یا نه بگویم که سایل از آنکه پرسیده که در آنجا بماند بگویم
 ایند و سایل ایستادند و او را زیان میداد و اگر چه او میسر میسر
 باشد و پس از آنکه خطره بود مسئله اگر پرسیده که زیان چه و قمر
 پس از آنکه پرسیده که در طالع باشد سایل از آنکه پرسیده که زیان
 میداد و اگر اندر وسط است و سایل از زیان میداد و شهری که خطره بود
 و اگر کسی در چهارم باشد او را زیان در وقت باز آمدن میداد و بیانی دیگر
 محکم از در طالع تا در چهارم بود و خطره از منزل بود تا آنجا که
 نهاده است و اگر کسی در چهارم تا هفتم بود و خطره در راه باشد
 و اگر کسی در هفتم تا در جبهه وسط است و خطره در جبهه بود
 و اگر کسی در جبهه وسط است و خطره در جبهه بود و اگر کسی در جبهه
مسئله اگر پرسیده که سفر بفرماید یا نه اگر کسی طالع یا قمر در نیم باشد یا بصا

نیم متصل بود یا بگویم که نیم متصل شود و دلیل است که سفر خیر است
 اگر خواهی رود و اگر خواهی نرود و اگر خداوند طالع و قمر و خداوند
 ماه در برج متصل باشد سفر خیر شود اگر کسی در نیم در طالع باشد و اگر
 که اگر کسی در نیم بود و اگر کسی در نیم بود و بصا طالع یا بگویم که در طالع
 متصل شود سفر بفرماید یا نه چنانچه است و اگر سایل از آنکه پرسیده که در طالع
 پس از آنکه پرسیده که در طالع اگر در آنجا بماند بگویم که در طالع
 زود باز کرد و اگر کسی در نیم در طالع باشد و اگر کسی در نیم در طالع
 هم پس از آنکه پرسیده که در طالع اگر در آنجا بماند بگویم که در طالع
 و پس از آنکه پرسیده که در طالع اگر در آنجا بماند بگویم که در طالع
 و پس از آنکه پرسیده که در طالع اگر در آنجا بماند بگویم که در طالع
 و اگر کسی در طالع یا بصا نیم متصل بود و در تمام باشد و سفر خیر
 چنانچه که در چهارم بگویم که اگر کسی در طالع خطره بود و سفر خیر بود که
 اگر کسی در آن برج خیر بود و اگر کسی در طالع یا نه و اگر کسی در چهارم
 و پس از آنکه پرسیده که در طالع اگر در آنجا بماند بگویم که در طالع
 و از در جبهه نسبت تا در جبهه وسط است و اگر کسی در جبهه نسبت تا در جبهه
 نظر بعد بود و سفر بفرماید و اگر کسی در جبهه نسبت تا در جبهه
 خداوند طالع از طالع و قمر از خانه خویش و در او بود و اگر کسی در جبهه
 نشو و خطره که نسبت باشد از طالع تا در جبهه نسبت تا در جبهه
 او تا و پس از آنکه پرسیده که در طالع اگر در آنجا بماند بگویم که در طالع
 او و قمر در جبهه نسبت تا در جبهه نسبت تا در جبهه نسبت تا در جبهه
 و خطره بود و سفر بفرماید و اگر کسی در طالع از در جبهه نسبت تا در جبهه

در تمام مانند

و شایسته که گفتیم که سفر از دیکه داده و در پس سوال کرده اند که این سفر که از دیکه
 شده برآید یا نه بگویم صاحب طالع و قمر و یومی بود و در نیم و سفر را
 بهرستار و چون صاحب طالع با قمر که در طالع است متصل و لایق است که این
 برآید بی خوار است و از این سایل باز نظر کردیم که این طالع و قمر و در او در
 طالع و قمر و یومی که سفر واقع شود و چون صاحب خانه را صاحب و یومی است
 که این سفر واقع نشود و چون شهادت آن شده سفر بیشتر بود و حکم را که سفر
 لکن گفتیم که سفر واقع خواهد شد و چون سفر و ششتری بود که گفتیم برآید
 سفر و ششتری پس سفر استیم تا این که حال ایل در سفر چون باشد چون با طالع
 برآید و ششتری تا نیم ایل او درین سفر بگویند باشد و بر مراد او که در دو چون
 سخن از رسوم است که در طالع و لایق است که از رکنه را خوار است تا این باشد
 پس این استیم تا این که در راه و محاطه است یا نه گفتیم که آن را که در
 سخن از رسوم است و چون او در رسوم مسعود و بخیر خواهد که در ششتری
 رسوم عطار دست در جوتا در خانه خود است و می جمع زمره و چون در
 طالع و در جوتا و لایق است که در راه بود و در مقصد و این رسوم در
 خود است محاطه و نباشد پس این استیم که در این سفر صاحب ایل است
 یا اگر مقصدت جانشین ترست نظر کردیم با نظر و اتصال ماه از عطار
 مسعود و بر ترست متصل و یومی که بر و در بهتر است از آنجایی که ششتری
 با نظر کردیم ماه که در آن بر و کو ششتری است و در بر و یک که در ششتری
 دارد و ششتری در جوتا در خانه و بر و در جوتا در خانه که مقصد است از او
 شهرت و این استیم که سفر واقع شود و طالع و یومی که در و حکم است
 جمع و یومی و اب و دو **مثال** و بوسیله طالع و اب و یومی که در

و شایسته که گفتیم که سفر از دیکه داده و در پس سوال کرده اند که این سفر که از دیکه
 شده برآید یا نه بگویم صاحب طالع و قمر و یومی بود و در نیم و سفر را
 بهرستار و چون صاحب طالع با قمر که در طالع است متصل و لایق است که این
 برآید بی خوار است و از این سایل باز نظر کردیم که این طالع و قمر و در او در
 طالع و قمر و یومی که سفر واقع شود و چون صاحب خانه را صاحب و یومی است
 که این سفر واقع نشود و چون شهادت آن شده سفر بیشتر بود و حکم را که سفر
 لکن گفتیم که سفر واقع خواهد شد و چون سفر و ششتری بود که گفتیم برآید
 سفر و ششتری پس سفر استیم تا این که حال ایل در سفر چون باشد چون با طالع
 برآید و ششتری تا نیم ایل او درین سفر بگویند باشد و بر مراد او که در دو چون
 سخن از رسوم است که در طالع و لایق است که از رکنه را خوار است تا این باشد
 پس این استیم تا این که در راه و محاطه است یا نه گفتیم که آن را که در
 سخن از رسوم است و چون او در رسوم مسعود و بخیر خواهد که در ششتری
 رسوم عطار دست در جوتا در خانه خود است و می جمع زمره و چون در
 طالع و در جوتا و لایق است که در راه بود و در مقصد و این رسوم در
 خود است محاطه و نباشد پس این استیم که در این سفر صاحب ایل است
 یا اگر مقصدت جانشین ترست نظر کردیم با نظر و اتصال ماه از عطار
 مسعود و بر ترست متصل و یومی که بر و در بهتر است از آنجایی که ششتری
 با نظر کردیم ماه که در آن بر و کو ششتری است و در بر و یک که در ششتری
 دارد و ششتری در جوتا در خانه و بر و در جوتا در خانه که مقصد است از او
 شهرت و این استیم که سفر واقع شود و طالع و یومی که در و حکم است
 جمع و یومی و اب و دو **مثال** و بوسیله طالع و اب و یومی که در

و اگر لیس باج بود و در برج و دیم بود و محل جهت طالع که غایب
اندر آمدن باشد و اگر لیس در برج یا ز دیم بود و باج و محل جهت
بعاشد آید دلیل که غایب اندر آمدن باشد و چون عطارد و زهره
یا زنی در لیس غایب تفصل بی بجه از طالع یا با تصرف ازین هموستی
و دلیل کند که از جانب غایب نادره مسئله اگر کسی در دیم باشد و
صاحب باج یا صاحب باج یا صاحب ثانی عشر و غایب در راه
توقف کند و نوازند پس اگر صاحب دوازدهم بود بسبب این است
نازده باشد و اگر صاحب باج بود بسبب شخصی باشد که در شهر باشد
و غایب باشد و اگر صاحب دهم بود بسبب سلطان بود یا بسبب
وعل و برعین قس کن و از ده طالع و اگر لیس غایب باشد و چون
که در دیم باشد غایب در شهر است و دلیل آنکه و اگر در دیم باشد
که دیم سقا باشد از طالع یا یکوب بقا اتصال رشته باشد مسئله
اگر رسند که غایب کی آید بنگار و لابد از لیس که از پیش گفته شد که هر
قد ازین منصرف باشد و دلیل آنکه که از خواص ارفه باشد پس بصورت
دلیل یا بود پس بیک که در کدام خانه است و دلیل غایب باج و خدا و خدا
اگر هر دو حاصل میشوند در خانه دلیل یا یکم کن آنکه در آن روز مقدار
شهر غایب اتصال خواهد کرد بیک که یکی باج بود در خانه و دیم و یا از دیم
بود و دلیل بی پرسته باشد آنوقت که بطالع و عشر آید غایب باید
و دیگر بیک دلیل طالع یا بستاند که دلیل بدو خواجسته است آنوقت که
اتصال می باشد وقت آن غایب دیگر بیکه بجا و در ساعت و هر کدام
ازین دلیل اندر چهار یک دلیل باشد بشهر از وی تا در هر طالع یا بشهر یا

تا آنکه کبک بر انضام خواهد کرد که چند درجه از دست بر جستی که اگر بر منقلب
و سر در جهت دوزخی که اگر بر منقلب و در جستن باشد و سر درجه را می کشد اگر بر منقلب
باشد چنانکه تحت کند و غایب چنانکه در این اوقات باشد که خدا
ساعت دلیل باشد و یک بر یک دلیل که آید بود خداوند طالع این
وقت پس دلیل آن غایب بود و در خداوند طالع اتصال تبریع او اتصال میا
او که کرد و در آن وقت خداوند طالع بود و بواسطه اتصال و یک باشد چون
بواسطه اتصال رسد آنوقت غایب حاضر کرد و مسئله اگر پرسند که غایب
بیمار است یا نه در دست یک بر یک غایب که باید که در کمال دلیل باشد
یا در بواسطه یاد و در کمال غایب که باید که در کمال دلیل باشد
اگر باهوش نباشد در دست چون پرسند که غایب در دست است یا نه
بیک دلیل که آن خداوند طالع و دست کرد و در خداوند طالع قسم باشد
یا محترق اندر بواسطه باشد یا خداوند طالع یا در خداوند طالع قسم باشد
بدین خاطر نباشد دلیل هر یک بود و اگر سعدی خاطر بود یا سعدی بود
نزد و باشد اگر دلیل در زمین باشد و خداوند طالع قسم باشد
و چون ماه منجوس بود اگر دلیل کافی نباشد در اسراف بود یا در کمال
و سخن نوبی کرد و ماه منجوس دلیل که در خداوند طالع قسم نوبی کرد
مجموعه دلیل که خداوند طالع قسم کرد و ماه منجوس بود دلیل که غایب است اگر
دلیل که شعاع تحت الاضواء بود و سعدی نبی کرد و ماه منجوس باشد
که که بیمار بود و اگر خداوند طالع در دروازه قسم باشد و سخن خاطر بود
آنها و در کمال دلیل که غایب است و اگر دلیل از بواسطه بود یا در دست
یا منجوس بود و در خداوند طالع قسم بود که نوبی چون در کمال زمین باشد دلیل که

مسعود

غایب کند و اگر ماه اندر وسط بود و چنانچه بود و اول فصل غایب شد و
 منجوس یا اندر زیر شعاع آفتاب بود یا نظر کسی که غایب است
 و اگر فصل یا فصل باشد از طالع و منجوس باشد از ششم و ماه و روز و زمین و فصل
 بود و بگوئی که در زیر زمین است پس کند که غایب است است اگر ماه و خداوند
 طالع منجوس باشد در زیر زمین بود و بگوئی بود که در زیر زمین باشد یا در
 بود و ماه اندر ششم باشد و دلیل کند که یا شدن باشد و یکی نباشد
 در باقیست و غایب است که گفته شود **مثالی که اول فصل است**

دیدم برای یکی از طالعان که در
 رست از فرستاد و بود بر طالع که در
 بطلان عقرب و ششتری از طالع
 و خداوند طالع در ششم در خانه بود
 و دلیل است اندر ششتری و عت
 باز آمد و دیگر نظر کردیم که ماه تار
 که دام که بصره و کلام که متصل از آفتاب بصره بود و ششتری که در آن فصل
 گفتیم غایب بودی و آمد و بصره که در بصره که گفتیم که مرا جفت نموده
 و در امت گفته که وقت آمدن کی باشد گفتیم که که دلیل که فرست
 بود خداوند طالع رسد و آن در روز چهارشنبه بر سر شهر سوال
 نزار و وی و ششتری که بود و اقل علم مسئله در جوابم و خداوند
 نیز آن و آن ستاره که در ششم طالع و کسم و چهارم باشند و دلیل که باشد
 اگر خداوند ششم مسعود بود و در جای که می خواست بود پس نمی توان
 و اگر منجوس بودیم ششتری و ششتری باشد و باید دید که نهم خانه که آمد

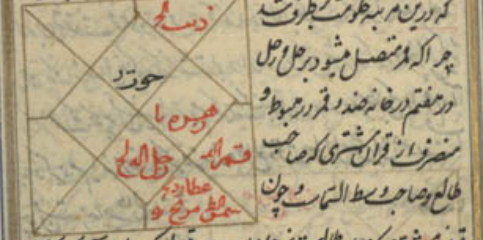
ستاره است بر آن بروج و طالع پس کند چنانکه بر بروج و منجوس است
 و بر چهارمین چنانکه بر بروج آبی باشد که آب است آن ستاره که در ششم و منجوس
 چنانکه ششتری و منجوس طالعان در جواب است و باشد و اگر در ششم باشد
 مار و آرد و در بروج و بروج آبی بروج و اگر آب است در ششم باشد و طالع
آیات و **الشارع** و **مسائل** بروج و در خداوند
 و اگر بار ششتری و منجوس دلیل بود بر حال و در آن خداوند ششتری
 مسعود بود و در باقی بود و بصره بود و در ششم بود و دلیل که در مال
 خداوند ششتری و منجوس در آن بود و در ششم بود و بصره بود و دلیل که در مال
 در باب رابع گفتیم که حکم باید در آن مسئله در ششتری و منجوس
 دلیل خداوند طالع و خداوند وسط الشاه و آن که گفت در وسط الشاه باشد و
 آفتاب بود و ششتری و خداوند طالع بگوید که خاصه با قول فصل
 بود و بصره بود و در وسط الشاه خاصه از و در ششم و بصره بود
 خداوند طالع و در وسط الشاه که از سعد و منجوس و منجوس و منجوس و منجوس
 نظر کن در ششم سلطان اگر با خداوند خانه یا خداوند ششتری یا صورت که در ششم
 است و باشد پس کند بر بصره و منجوس و در ششم و در ششم و در ششم
 هر کدام قوی تر باشد بر بصره و در طالع بصره و بصره و بصره و بصره
 ششتری آنجا رسد آنوقت ششتری بصره و بصره و بصره و بصره و بصره
 چون خداوند طالع و در ششتری و در ششتری و در ششتری و در ششتری
 و اگر پس اتصال بود که از ششتری و در ششتری و در ششتری و در ششتری
 امید دارم بر آید یا نه بصره و طالع و در ششتری و در ششتری و در ششتری
 ششتری و در ششتری و در ششتری و در ششتری و در ششتری و در ششتری

از جبهه شمالی و جنوبی
 از جبهه شرقی و غربی
 از جبهه شمالی و جنوبی
 از جبهه شرقی و غربی

و اگر صاحب جسم در طالع بود یا خمس در طالع یا نظر صاحب طالع بر سلطان
و بر طاعت و شغل خویش نباشد یا مسئله اگر پرسند که شغل و عمل بنویس
بر آید یا باستانی یا بریناید بکبر بجز در طالع و بگذارد و در وسط السه است
بهم از نیک و بد پس باستانی بر آید و اگر از تریج و معادله باشد بنویس
و در مرده و صورت آید که ه مسعود باشد و اگر خداوند و در وسط السه بگذارد
طالع بپزند و بهتر باشد و حاجت آسانتر آید و اگر در طالع الفریج و خفیه
و طالع بیج و غلبه آن حاجت دشوار بر آید و پایدار نشاء و بازتاب
شود و چون خداوند طالع با خداوند و در وسط السه متصل باشد و لیکن مرده
از طالع با قطع باشند پرسند را آن حاجت بر آید و اگر صاحب طالع
ناظر باشد بطالع لیکن خداوند و در وسط السه نمید آن کار بر آید و اگر خداوند
طالع را با خداوند و در وسط السه اتصال باشد لیکن در طالع و در وسط السه
منقلب باشد و ما خوش باشد آن حاجت بر نیاید و اگر بر آید تباها شود
و اگر صاحب طالع اندر و در و در صاحب طالع اتصال باشد هم حاجت بر نیاید
که که ماه بصا حجه تا خویش بپزند و ما در اتصال سجد بود و آن معادله
طالع مطهر بود و اگر صاحب طالع و در وسط السه صاحب طالع را بنید حاجت بر نیاید
که جمع الثور فیصل الثور کند و اندر و در بهتر و اگر خداوند طالع را صاحب
عشر اتصال بود لیکن ماه خوش بود یا خداوند و در سرج عفت بخانه خود
ناظر بود آن حاجت بعضی بر آید و بعضی بر نیاید مسئله فی الفیاضه
اگر سوال از پادشاهی بود بکبر اگر خمس و در وسط السه در خانه باشند
خویش بود و در شتر بخانی باشد و یا زمره در و در می بود و در سخن ایشان و در
باشند از نظر تریج و معادله و در و در بکبر است آنکه با طاعت بکشد

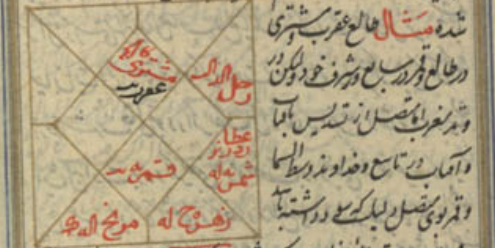
و اگر تخمین در وجه باشد امانه در اعراض خویش ملک یا به کثر از اول
اگر عطار و بختی در خانه خود باشد و مشری در وسط التماس باشد
بر نخستین ملک پس بکبر طالع مولود گنجی اهل سلطنت یا طالع سوال او اگر
شمس در شرف یا در خانه خود یا در او تاد باشد و قوی و مدتی تا کمال
و صاحب طالع بوی ناظر و دلیل ملک سوال ملک کرد و اگر شمس در صفت
نما شد بکثر نزل اگر چنان باشد ملک کرد و اگر شمس در صفت نشاء
بکثر نزل و نزل این بابی بکبر صاحب وسط التماس اگر آن نشاء در صفت
دلیل ملک سلطنت است مسئله اگر پست که این و در سلطنت
کی باشد و شود بکبر صاحب طالع اگر تحصیل شده یکی از این سه دلیل یعنی شمس
و صاحب وسط التماس اگر اقبال تسدیس باشد و در دلی دولت سلطنت
رسد و اگر مقدار نباشد بوق طوفان اگر تربع باشد بوق جوانی اگر
تلیث باشد بوق کجاست اگر افجعه باشد بوق مری مسئله اگر پست
که عرصاحب دولت خدیت بکثر بوق دولت و در تربع نخستین طالع
انوقت پیرون اگر چنانکه در ذیل الدیال پیرون میآوردی آنکه در حال آن جهان از
تیسر در جلع و جان سخته ریجان احوال که میگویند در اول سلطنت از
تیسر عشر معلوم میکن اگر آنجا و تیسر طالع مقدار باقی باقی بربع یعنی شمس
قوی باشد دلیل بر من اگر شمس ضعیف باشد قطع کند و اگر تیسر در ربع وسط التماس
سجنان سدا از ربع و مقابل و مقدار نه دلیل باشد بر زوال ملک اگر در اوقات
سعدان ناظر باشد نظر تلیث و تسدیس امید خیر است مسئله اگر پست
که صاحبان در با صاحب دولت چون باشند بکبر صاحب طالع که دلیل
حاجبان در با نامان است مشرقی باشند یا در او تاد باشد دلیل بر قرب

ان فرضیت دفع حکومت نو آمد کر پس نظر کردیم به این قریب کاریت
 چهارم سبب و جایش عطار در رشته خود در بیستم کتیم اجتهاد
 واقع شود و حکومت برقرار باشد و چنان شد و چون نواب علی
 ظاهر بود از حال خود سوال کرد طالع استخراج شد به نظر بود که طالع کفایت

که درین مرتبه حکومت بطرف
 چو اگر که متصل میشود بر محل
 در مقام در خانه خود و در موط
 منصرف از قرائت شری که صاحب
 طالع و صاحب سطر التماس چون
 قریب شری که صاحب طالع است
 از وی منع شد و نقل کرد به شخصی ببالای کدم کون نمونده که بر سر و روی
 زخمی باشد و بعد از آنکه بشیر از ریم رفت پناه مشاء را اید از حکومت لار
 مغزول نموند و آنچه درین سطر طالع نوشته بودیم اگر مصلحت آمد و الله اعلم
 مسئله فی التجارۃ اگر کسی بید که چیزی هم خرید سود کند یا نه بگوید
 اگر او فوق لایق باشد و سود و زیاده المود و الحارص تمام صاعده اتصال
 نزار و بسته را که در میزان باشد یا اندر برج زایل پس لیل کند که چیزی که خوا
 خریدن سود کند و نیک باشد آنچه و اگر در میزان چنان باشد و اتصال
 و الحساب جنوبی یا بطراز متصل که یکی اندر برج زایل باشد و لیل کند که
 پرسند و آنچه خواهم خریدن کند نیز بگوید که نیک است از موط التماس
 اگر در وسط التماس که نیک باشد بگوید و در وسط التماس که نیک باشد بگوید
 نیکو بود پس بخند او و در وسط التماس باشد پس بگوید که نیک و لیل باشد

اگر برج زایل از برج رفت پنجس بود و یا به خانه موط یا به برج مال
 رفت نباید خریدن و اگر بخرد زیان کند و اگر بکشد و اگر بکشد و اگر بکشد
 یا از برج زایل برج و نه یا بگوید بعد اتصال که اگر درین کجاست که سود
 بسیار خواهد کرد و الله اعلم و درین سطر طالع کفایت

شده **مثال طالع عمر بشتی**
 در طالع قریب سبب و جایش عطار در رشته خود در بیستم کتیم اجتهاد
 واقع شود و حکومت برقرار باشد و چنان شد و چون نواب علی
 ظاهر بود از حال خود سوال کرد طالع استخراج شد به نظر بود که طالع کفایت
 که درین مرتبه حکومت بطرف
 چو اگر که متصل میشود بر محل
 در مقام در خانه خود و در موط
 منصرف از قرائت شری که صاحب
 طالع و صاحب سطر التماس چون
 قریب شری که صاحب طالع است
 از وی منع شد و نقل کرد به شخصی ببالای کدم کون نمونده که بر سر و روی
 زخمی باشد و بعد از آنکه بشیر از ریم رفت پناه مشاء را اید از حکومت لار
 مغزول نموند و آنچه درین سطر طالع نوشته بودیم اگر مصلحت آمد و الله اعلم
 مسئله فی التجارۃ اگر کسی بید که چیزی هم خرید سود کند یا نه بگوید
 اگر او فوق لایق باشد و سود و زیاده المود و الحارص تمام صاعده اتصال
 نزار و بسته را که در میزان باشد یا اندر برج زایل پس لیل کند که چیزی که خوا
 خریدن سود کند و نیک باشد آنچه و اگر در میزان چنان باشد و اتصال
 و الحساب جنوبی یا بطراز متصل که یکی اندر برج زایل باشد و لیل کند که
 پرسند و آنچه خواهم خریدن کند نیز بگوید که نیک است از موط التماس
 اگر در وسط التماس که نیک باشد بگوید و در وسط التماس که نیک باشد بگوید
 نیکو بود پس بخند او و در وسط التماس باشد پس بگوید که نیک و لیل باشد

پس استیم تا به این که در زمان کاغذ یا زود بر آن به نظر گیریم تا به حضرت ابراهیم
 و متصل شد بطهارت و گفتیم زود بر آن که از کاغذ به برج منقلب و تقا
 به خط و در برج منقلب شد که در آن در خانه خود کمال است و در این است
 بعد از آن که چند روزی دیگر در بنده کاغذ و شمشیر میگوید و چون به متصل
 میگویی که در برج زایل و خود نیز در برج زایل شدیم دلیل آنست که زود
 که در و چون صاحب طالع در خانه دوازدهم در خانه میراث و مالک و مالک
 به حساب است که به پیشتر باشد اما چون عمر رسید است اخص است
 آن تا نام او رسد و دیگر خبر گفته بودیم که در آن که در آن که در آن
 تجربه کرده بودیم و موافق بود و الله اعلم مسئله اگر از خوف بیم پسند اگر
 صاحب طالع بخواند و در دوازدهم بود و قمر ماهی باشد و سایر خبریم
 و حشمتی بکنان و در این بنده اگر خوش صاحب طالع با قمر ناظر باشند از
 او تا دویم و در شصت باشد و اگر خوش ناظر باشد تا می بیند و زود دفع شود
 و سلامت کند و اگر سود ناظر باشند سلامتی بود و اگر صاحب طالع
 بود از خوش طالع ناظر به کرمی رسد و اگر صاحب طالع در وقت بود و
 شخصی از او تا بد و ناظر خط و بیم باشد مسئله در حال ستوان اگر از
 خریدن پسند اگر صاحب طالع متصل شود بگوئی در برج بهی باشد و قبول
 و لیست یا قمر ستوان اگر در برج بهی بود و بیشتر بهی مل و قبول بود
 سایلین مند بود از جنس هر آن جوان که آن برج دالاکند و الله اعلم **خانه**
 در در بعضی سایل متفرقه بخوبی متفرقه بر کتاب مستولی بر وضعی از دوازده
 خانه طالع آن کوکت که در خط خود بود از آنچه با زودیم در مقدمه در شصت
 و اگر از باب خط و شمشیر کی باشد آنکه شهادت در مقدمه دارد و بگوئی

سلم

این خانه را که در
 این خانه را که در

شصت و شصتی اگر پس که در خط خود بگوئی خبری که در آنجا ندیده بود و قبول
 و اگر چه در آنجا به شصت شد و اگر بگوئی خبری که آنوقت نباشد آن خبر و شصت
 به شصت بهی برج بهی است و اگر در صورت طالع آنرا است و در وقت
 زالی یا عرضی و در وقت آن است که صاحب طالع در آنجا بهی باشد و در آنجا
 صاحب طالع بهی یا صاحب طالع بهی در طالع باشد و در آنجا بهی باشد و در آنجا
 بهی و در آنجا بهی است که بگوئی در وقت طالع یا صاحب طالع باشد و در آنجا
 و در آنجا بهی است که در آنجا بهی است که در آنجا بهی است که در آنجا بهی است
 و آن در وقت کی طالع کی است که در آنجا بهی است که در آنجا بهی است که در آنجا بهی است
 از خط او چنانکه قمر از شصت بهی بود و بهی از شصت بهی بود و در آنجا بهی است
 خط آن اعتبار از آن که اگر چه بهی است و در آنجا بهی است که در آنجا بهی است
 از خانه او یا از جایی از جایهای و چیزی از آن و در وقت آن که در آنجا بهی است
 زمره و عطا در آنجا بهی است که در آنجا بهی است که در آنجا بهی است که در آنجا بهی است
 کند بی اتصال این در برج بهی که باشد و پس خط کی قبول کند که در آنجا بهی است
 یا شرف و در جواب این از شصت بهی است که در آنجا بهی است که در آنجا بهی است که در آنجا بهی است
 پانزده در برج بهی است که در آنجا بهی است که در آنجا بهی است که در آنجا بهی است
 اگر چه از مال و نام می در وقت
 اموال و در شصت بهی است که در آنجا بهی است که در آنجا بهی است که در آنجا بهی است
 در بهی و در شصت بهی است که در آنجا بهی است که در آنجا بهی است که در آنجا بهی است
 خود بهی است که در آنجا بهی است که در آنجا بهی است که در آنجا بهی است که در آنجا بهی است
 از آن که در آنجا بهی است که در آنجا بهی است که در آنجا بهی است که در آنجا بهی است که در آنجا بهی است
 اگر چه در وقت بهی است که در آنجا بهی است که در آنجا بهی است که در آنجا بهی است که در آنجا بهی است

سید	سید	سید
سید	سید	سید
سید	سید	سید
سید	سید	سید
سید	سید	سید
سید	سید	سید
سید	سید	سید
سید	سید	سید

در آن وقت را شهادت
 خواند و مستوی را شهادت
 و مراغ ۹۲

ذیلی المثلث برج سیم از طالع و ششم و نهم و دوازدهم بود و اگر کوکبی در برج
 باشد گویند که در ذیل المثلث و مقدار قوت کوکب ذیل المثلث و در اول است
 و از قوت قریب تر است باز ثانی ششم و دوازدهم ساحت طالع از طالع
 قوت ندارد اما جامع طالع در برج طالع و دلیل شرق و در برج عاشر دلیل شمال
 و در برج سابع دلیل مغرب و در برج رابع دلیل جنوب و بین در برج طالع و عاشر دلیل
 بر آن نایست که میان شرق و شمال است و این برج مذکور بود و حال آنکه
 از سنهابا دلیل المثلث صیدان و ربع دوم از عاشر است و عاشری از
 جمیع ستم طالع و دلیل بر آن نایست که میان مغرب و شمال است و این برج را
 مونس و زایع و از سنهابا دلیل بر این جوانی و این سیم از درجه ثانی
 و این ربع و دلیل بر آن نایست که میان مغرب و جنوب است و این ربع را مذکور
 و این ربع از درجه سنهابا دلیل بر این کوکب و ربع چهارم از درجه رابع تا
 در برج طالع و دلیل بر آن نایست که میان جنوب و شرق است و این ربع را مونس
 و زایع و از سنهابا دلیل بر این شصت و پیری و اما دلیل بر این
 از درجه و تمام الاض است و در مغرب و در برج عاشر است و در برج طالع
 و ربع ذیل از درجه طالع است و تمام الاض و از درجه ثانی تا درجه ط
 السیاحی احوال البروج الشمالی محل ثور و جوزا و سرطان و اسد و سنبله
 بروج شامند و چون کوکبی یکی از این بروج باشد شمالی گویند و بروج جنوبی
 نیز آن و مقرب و توس و جدی و دلو و حوت و جنوبی و چون کوکب
 یکی از این بروج باشد جنوبی خوانند و در بروج شمالی اگر باشد و مقدار قوت
 باشد و در بروج جنوبی شصت و نهم و بروج صحیح الطول و مقرب
 المطالع جدی دلو و حوت محل ثور و جوزا و بروج مستقیم الطول و جدی

و طبق الطالع سرطان اسد و سنبله میزان عقرب قوس و جدائی الحی
 حمل اسد قوس این سبب برج داشته آتش کینه و این برج و دلایل برهان
 کرک و و از هر مان و دلیلست بر مردم غالی ملت و مکتب و کردن شش جهان
 حاکی ثور و سنبله و جدائی این سبب برج داشته خاکی کینه و این برج و دلایل
 بر بنیاد تات سر و و از هر مان مردم غالی ملت و مکتب و کردن شش جهان
 باکی جز از میزان این دو این سبب برج داشته بادی کینه و دلایل بر بنیاد
 از آدمی و غیره و از هر مان دلایل مردم شیرین غل و عالم و غیره و برهان
 ابی سرطان عقرب است دلایست بر حیوانات آبی و آبها و با نه کینه و
 مردم ان دلایست بر مردم خیس کال و غطیل کننده در کار بار و جدائی که
 بر صورت آدمی اند جز از سنبله و میزان اول و نیمه اول قوس و برج
 یا جدائی حمل ثور و اسد نیمه آخر قوس و نیمه اول جدائی برج جعبوب حمل و
 سرطان عقرب جدائی برج بسیار و از هر مان عقرب و جدائی
 حقیقه اسد و جدائی سنبله اول ثور و وسط میزان کواکب بسیار و از هر
 شری سر و کواکب انقلب و از هر مان کواکب حمل میزان برج مقطوعه
 یعنی به ده ام حمل ثور و اسد و جدائی برج جدائیست حمل سنبله میزان
 عقرب جدائی برج زشت صورت ثور جز از قوس جدائی برج جدائی
 یعنی جدائی ماری حمل ثور جز از برج صیغی یعنی بر جدائی که چون آب
 بان بر جدا آید تابستان کونید سرطان اسد سنبله و برج خورشید یعنی جدائی
 پائیزی میزان عقرب قوس و برج شبانی یعنی بر جدائی رستگاری و جدائی
 دلایل و چهار بدن انسان حمل قوس و سر و روی اردو توکر کردن و جزا
 و شش قوس اردو سرطان دلایل سینه است اسد دلایل امده و سنبله

[illegible][illegible]

و شیر و دراز گوش از شهرها و دلیلت بر قستان و عراق و بغداد و
 قشور و جرجان از جایگاه دلیلت بر دار الضرب و القضا
 و صواعق و مساجد و برده فروشان و حمام از عصف دلیلت بر
 رانها از جایگاه دلیلت بر افتادن از دواب زخم خوردن از
 چهار پایان جلدی از مردمان دلیلت بر قعد ادران و
 پاسبانان و لشکر کشان و مردمان پر و میش و طبیعت و اهل صحرا
 و خانه های قدیم و اگر نخوس و دلیلت بر کلبه بان و مردورن
 و سیتادان و بزرگران و پندکان و خانه های سیاه و کلک بان و کور
 کنان و مجاوران از شهرها دلیلت بر مهندستان و شتی روم
 و اموار از جایگاه دلیلت بر قلعها و حصارها و کوه های جنگ و کلبه های
 ماکر و شور و زار و نذران و کورستان و جایگاه آب کهن از
 نباتات دلیلت بر آنچه حیوانات خورد و دروخان خشک
 می بین از جایگاه دلیلت بر شهر و سنگ تفتیل و سنگ خا
 و کج و نوره و شوره از حیوانات دلیلت بر کوه ها و کوهی
 بزرگ و در کوه شغال میمون و کوش سوسمار از عصف دلیلت
 بر زانو و عصبهای پای و نوزاد از بیماریها دلیلت بر کلبه و کوی
 و کوی و پی و زشتی صورت دلو از مردمان دلیلت بر ملک و کیم
 و دستان و حکام و پیش و عقلا و اصحاب رصا و کواکب اگر در حال بود
 و لیل کند بر طلسم خوانان و افسون سازان و فال گیران و کسائی که بر پی
 در جرم و بلور حاضر سازند و سفایان و غمخواران از شهرها دلیلت
 بر کوه و غزنین و قزوین و اطراف و بعضی از کلبان از جایگاه دلیلت

بر صحرایا و کوه ها و وسیع بنا که از باد و گرد و بار و کبر و آب که بر صحرایا
 کند و خانه های قدیم و کورخانه های بلند و منارها و خانه های و زانو
 درویشان و کشت بهودان از نباتات دلیلت بر طبیعت
 و جایگاه و خرمای مندی و غفل و زنجبیل و عقیق از حیوانات
 دلیلت بر کسور و سنجاب و روباه و کلک و لعل و عقاب
 و بوم و جغد از جایگاه دلیلت بر مهرهای سفالین و قلاده
 و دواب پیرایه که بر مردم کنند از عصف دلیلت بر بقی پای
 و استخوانهای شقی از بیماریها دلیلت بر کسائی که بر بیماریها
 در چاه و بوی بر کور از اندام آید و مرعت که از کله بریدار است
 از مردمان دلیلت بر طبع و قضا و حال کان و شهر اهل و مع و صوفیان
 و اگر در حال بود و غرضان و کشتی بانان و کسائی که بر مردم زده و کوش
 منقش بر موز و ساکوس از جایگاه بر درختها و باطنها و خرابیها و سراسیمه های
 عالی و سجد و کس و دایها و ساحلهای همور از شهرها دلیلت بر مسمان
 طبرستان و نذران و کج و او شام و دریای من از نباتات دلیلت
 قصب و پنبه و سیب آبی و شفتالو و آلو و میوه های شیرین از حیوانات
 دلیلت بر مرغابی و میان بزرگ و فیل از جایگاه دلیلت بر صدف و
 عقیق از عصف دلیلت بر سپهرهای و کوب از بیماریها دلیلت
 بر نترسیدن بچوب فتن و اختلاجات اندام و کمال
 گواکب و جگر کیمیا و چون حال کواکب و جگر کیمیا و بدین طریق
 با نمودیم بعضی حالات ایشان بحد ولی باز نمانیم که بر طالبان
 آسان تر باشد **جمله اید آفتاب و عرض کواکب بحمت**

بجهد انت عرض كواكب الشال وجنوب صاعدا بطبقوا كواكب ابرار وندو

[illegible]

45A

درم بر بنام محمد

[illegible]

تنبیہ: لا تسرج الیہ

ذیل در بیان

جواهری رخ کز تابش کاردار	نباتی یا جوهری رخ
چیزی نقش را نوشته	حلی و نبات
چیزی که از سیاه	چیزی مانقش را درین
چیزی یا با جانوری یا با کرم	چیزی یا مروارید
چیزی که نمایا و پدید	چیزی که نمایا و پدید
چیزی از دخی بزرگ	نبات
از جواهر سنگ زرک	جانوری بزرگ و خوش
جوهر و مروارید و مرج	جوهری یا نبات
اهو و مس و جزی سبز	چیزی مانقش را فروخته
سنگ سخت یا نبات	سنگ سخت یا نبات
جانوری که با مردم خوبی	جانوری که با مردم خوبی
صف و از جواهر اب	از آب یا ز جواهر اب

جدول عنوانات بروج اثنا عشر

المنشأ	السم	الطمان	الجزا	الیم	الکمر
ذکوة و افق
روزشوی
راست و کج
مواضع
اعضاها
شرف و عی
افزاید
ملکها و دینها
جواهر

تتمه جدول عنوانات بروج اثنا عشر

المنشأ	السم	الطمان	الجزا	الیم	الکمر
ذکوة و افق
روزشوی
راست و کج
مواضع
اعضاها
شرف و عی
افزاید
ملکها و دینها
جواهر

جدول الیمای ستارگان لیست

اول و دوم و سیم	خداوند طالع	انصاف و صلح	از دلایل	خداوند طالع	دلایلی ستارگان
سرخ بعضی بنای	بزرگ	بزرگ	بزرگ	بزرگ	بزرگ
کوتاه با اند حرکت	بزرگ	بزرگ	بزرگ	بزرگ	بزرگ
چهارم و پنجم و ششم	بزرگ	بزرگ	بزرگ	بزرگ	بزرگ
سیاه پنهانی و نمون	بزرگ	بزرگ	بزرگ	بزرگ	بزرگ
کوتاه با حرکت	بزرگ	بزرگ	بزرگ	بزرگ	بزرگ
هفتم و هشتم و نهم	بزرگ	بزرگ	بزرگ	بزرگ	بزرگ
سبز پیری پوشیده	بزرگ	بزرگ	بزرگ	بزرگ	بزرگ
دوازدهم و سیزدهم و چهاردهم	بزرگ	بزرگ	بزرگ	بزرگ	بزرگ
پنجم و شانزدهم و هجدهم	بزرگ	بزرگ	بزرگ	بزرگ	بزرگ
سیف و تاج و دیار و راز	بزرگ	بزرگ	بزرگ	بزرگ	بزرگ
و فر و ک و د و ص و م و خ و ع و طالع بود با حرکت	بزرگ	بزرگ	بزرگ	بزرگ	بزرگ

دلایل نیک بر بوی ستارگان در خانه

اول و دوم و سیم	خداوند طالع	انصاف و صلح	از دلایل	خداوند طالع	دلایلی ستارگان
سرخ بعضی بنای	بزرگ	بزرگ	بزرگ	بزرگ	بزرگ
کوتاه با اند حرکت	بزرگ	بزرگ	بزرگ	بزرگ	بزرگ
چهارم و پنجم و ششم	بزرگ	بزرگ	بزرگ	بزرگ	بزرگ
سیاه پنهانی و نمون	بزرگ	بزرگ	بزرگ	بزرگ	بزرگ
کوتاه با حرکت	بزرگ	بزرگ	بزرگ	بزرگ	بزرگ
هفتم و هشتم و نهم	بزرگ	بزرگ	بزرگ	بزرگ	بزرگ
سبز پیری پوشیده	بزرگ	بزرگ	بزرگ	بزرگ	بزرگ
دوازدهم و سیزدهم و چهاردهم	بزرگ	بزرگ	بزرگ	بزرگ	بزرگ
پنجم و شانزدهم و هجدهم	بزرگ	بزرگ	بزرگ	بزرگ	بزرگ
سیف و تاج و دیار و راز	بزرگ	بزرگ	بزرگ	بزرگ	بزرگ
و فر و ک و د و ص و م و خ و ع و طالع بود با حرکت	بزرگ	بزرگ	بزرگ	بزرگ	بزرگ

دلیل صدور سارا از زمره جوی و البقیه طایفه است باید در مقام سزا و آوی

[illegible][illegible]

شکر که این نامعبودان رسیده **بیشتر** از هر یک سپایان رسیده
الحمد لله المنة که از میان تو فیقات باقی و تائیدات صدای تو
حضرت انبیا و اولیا عقداست مسئله این سال شده و از جوهر آرد
اگر در پیشگاه خیر کنور و ستور بود با وجود خصل تمام انام و توحید بنام
و عوام و قدامت در ارتکاب این لغیر و کثرت کمال نهاده و در پیشگاه
تحریر و تفسیر کشیده بر نضطر آورده و در قی که عالم کبر از پر اعداات و
رافت باو شده فلک که در عرش نشسته و ظل الله انکه در عرش
بر منابر متوج خطبه ای که را بدو بخواند و در سنان ملک ستایش نماید
بیت خطبک ای که را البلاد و عوینا **فایک** من الله و در جوهر
آسمان از بروج منطقه بند طاعت است و جیس خاکوی دولت او
در یابو کان از دست کو بر بار او در خطر و زنده بعد از انصاف و فقر
شعر و اشراق و بحر الاثرین من فی قوله **وکان فی الیوم الحکیم**
وان نه شرفها و غیرها و نفعه مستقل دنیا و جوان شده اعنی
سلطان البرزخ فاقان البحرین ابو المظفر شاه **عبد الصمد**
الحکیمی خدای تعالی اطلال سلطنته و خفته فی القیوم و مع السلیلین
بطول و بحر سید الکونین امام القیوم خان بن خان و ستوده زبان
و نیکه دور ان حاکم را که شرف و عاقل عیت پرور خورشید مضی سلطنت
بر منبر ملک خوقت انکه غیش خضاب از غزل را بشاق و نهانت
و غیش مفتوح ابواب از افاق **بیت** انکه زبیر شده در کار زار
پر عین سر و عذ و تازار **و** انکه زکاکش که داور و **بیت** فیه
قضا و دوی **و** صلاح ایجاد و ریشه الام **و** ان الیوم من کل سنه

بیشترین **بیت** بخرق الحما و در فی العلم **بیت** سروران زبان
استان او را بهر باب **و** امیدواران و در از اجاب عالی او
ایمده که **ابو الفتح** اما مفتی **بیت** و غیر صاحب تبری که
قلم و زبان در درخت کسری و ثرا خوانی او با ج کربان شده و
کیت خوش قناریان در بادیه اصفاف او **بیت** و کشته جوادی
محبت هم از محبت خود او عاجز است و جایای اسرار مستوحان
دای منیر او باز فضا شرف فضلا که شرفی و طالع طهرت و خرد
بر عقل جاشه که لید فی الدجی با هر دای زرش حاکمات حکما
و عقل که مش عقداست عقل اول کشود و معلم اول از ماده او **بیت**
بسیار عقل که مل و اندکیت بذات شرفش و خردت و بیاب
نصب و ستور و غرض لطیفش مورد و بیان معنوی جامع علم
و منقول جامع منسجم و ج و حصول کثرت و القوان سفر محجوب
با بیان و دای الخلاق بطالع انوار که کاشف الحقایق بواجب سدر
اعدام الهدایه طبع الخلق من خرافات و الخلد و السوء و استیاده
حق کریم و مظهر فضل هم و اثن بقایات و الممن امیر ابو الحسن
لا زال مجسم اهل الفضل علی بوجوده و حصل ربی الامال افضل و وجوده
که علق عالی تالیف این رساله و است بیت زبان منیر کجانی کیش
ستایش منزه دانی شعر **بیت** این کل انش کبر و درم **بیت** بخون شش در
اورده ام **بیت** با غم خورشید **بیت** سوره شریف **بیت** امیر که چون
نظر صلاح رسد خطا و زلل علی الطاف هم پوشند **بیت** اخبر
فضل افشام و فی من **بیت** سادت **بیت** الیوم **بیت** الیوم **بیت** الیوم
فی نظم بیت کلم **بیت** من عند الله لا یجندی **بیت**
و الحمد لله اولاد

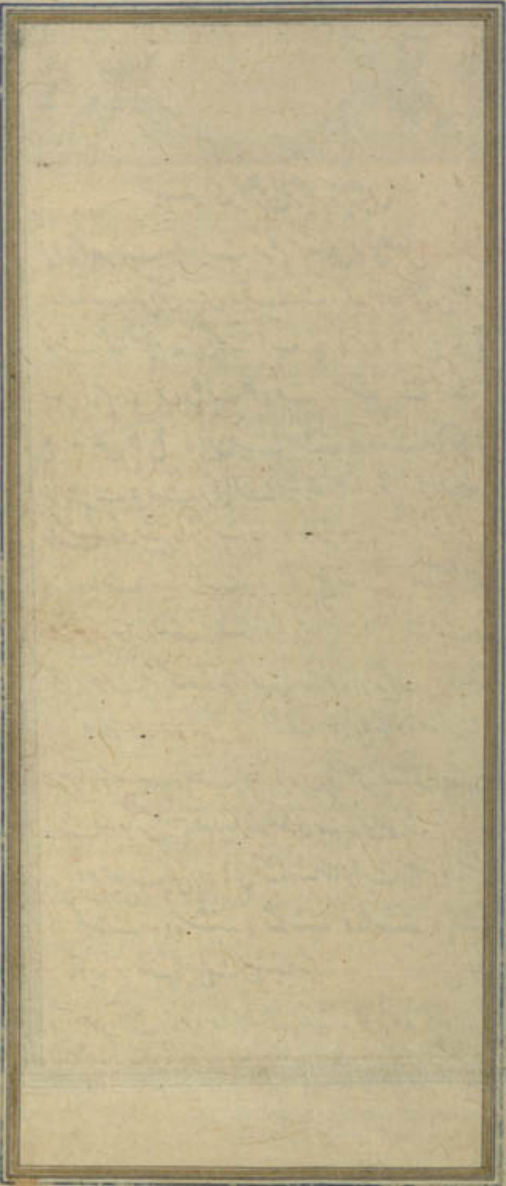
بسم الله الرحمن الرحيم بسم الله الرحمن الرحيم
 ناقصه شمس از تولد بنده مکرر قطب الدین بولف بین کما
 و رسیدن تیر اعظم نقطه فصل در شب شنبه یا زدهم شهر شعبان
 المعظم سنه هزار و چهل و شش دقیقه و اربعه لیل **م**
 مطالع نظیر خرواق **م** مطالع قطره **م** مطالع کعبه
 ولادت که در اوقات لایزال باشد **دو** عاشره **و** و رسیدن
 اینها چهارم **س** ساجده نخل صاحب الخوئل
زهره مطالع صحیح آفتاب **ه** درجه هجده و در عرض افق عاقل
و جنوبی **ا** قاتمش عطار مطالع صحیح سهم العاده الی
شهر درجه هجده و در عرض افق **ط** درجه شصتی **س**
 قاتمش **زهره** مطالع عاشره نخل استوا **ق** درجه هجده و
د قاتمش عطار مطالع فصل در آنکه **ع**
 درجه اشل بعضی بلد ولادت **ی** که **و** جانبخت یار نخل
 و صورت مطالع خوئل بین طریق باز نمودیم والله اعلم بالصواب
 والیه المرجع والمآب

بسم الله الرحمن الرحیم بسم الله الرحمن الرحیم
 ناقصه شمس از تولد بنده مکرر قطب الدین و رسیدن تیر اعظم
 فصل یعنی **ا** در شب کیشنه بیت دوم شهر شعبان
 المعظم سنه ناقصه هجری گذشته از شب مذکور اشل شمس
 و چهل سه دقیقه و اربعه لیل **ا** مطالع قطره خرواق **م**
 مطالع **زهره** مطالع **ط** و رسیدن اینها چهارم **س**
 ساجده اکبر و صغیر **م** مطالع صحیح آفتاب **و**
 درجه هجده و در عرض افق **ط** جنوبی **ا** قاتمش
 عطار مطالع صحیح سهم العاده در آنکه **د** درجه
 او در عرض افق **ط** درجه شصتی **س** قاتمش **م**
 مطالع عاشره نخل استوا **ق** درجه هجده و
 مطالع فصل در آنکه **ع** درجه اشل بعضی بلد
ی که **و** جانبخت یار **م**

بسم الله الرحمن الرحيم بدولت و قبل از آمدن سال
 چاه و چشم ناقصه شمس از موله بند که کثیرن قطب الدین
 عبدالحی سینا روز دوشنبه سیوم و در رمضان المبارک
 رسیدن شمس بنقطه اصل دقیقه روز مذکور و اینها
 مطلع الخبز و آفتاب مطلع الخالع طلوع
 صاحب طلوع تحویل و رسیدن آفتاب به بیشم
 و الی سال مطلع مصحح آفتاب
 درجه مصحح او در عرض افق و در
 جنوبی قاشمش

دلو	حمل
جدی	حوت
قوس	جوزا
عقرب	سنبله
میزان	اسد

انقال از حد مستخرج بعد مطلع مصحح سهم السعاده در سال مذکور
 درجه مصحح او در عرض افق و در
 قاشمش مطلع قاشمش استوا
 درجه مصحح او قاشمش مطلع اصل در
 سال مذکور درجه آتش عرض الار که بلد و لا دست
 جانبختیار

موضوع این کتاب که از کتب معتبره است و در این کتاب
بعضی از اینها را که در کتب دیگر نیست و بسیار است
و در این کتاب ۷۵ فصل است

بسم الله الرحمن الرحيم و به استغفار
این مختصر است در معرفت تقویم شمس بر مبنای فصل
در حساب جلال آن برین ترتیب است ایکه موزن طریک محض
قرشت شمس ضعیف بر این گونه اب ج د ه و ز ح ط ی
ک ل م ن س ع ف ص ت ر ش ث د
۱۰۹ ۸۷۶ ۵۴۳ ۲۱۰ ۹۰۸ ۷۶۵ ۶۳۲ ۵۰۹ ۴۰۸ ۳۰۷ ۲۰۶ ۱۰۵ ۹۰۴ ۸۰۳ ۷۰۲ ۶۰۱ ۵۰۰ ۴۰۰ ۳۰۰ ۲۰۰ ۱۰۰ ۹۰ ۸۰ ۷۰ ۶۰ ۵۰ ۴۰ ۳۰ ۲۰ ۱۰ ۹ ۸ ۷ ۶ ۵ ۴ ۳ ۲ ۱
خ ذ ض ط ی و این میت و شمس عدد است نه آحاد
نه عشرات نه مات و یکی الف و دیگر ده و مارا رقم ازین هر ده
مرکز است و دیگر بیشتر را فراموش دارند و کمتر را باز پس نشانیا
یا زده باشد ک بیت دو و یک سی سه سه صد و چهل و پنج
غذ فطر هزار و مقصد و شمس تا دونه و چون عدد هزار متضاهت کرد
از ابر حرف غین که عدد هزار است مقدم دارد نه چون پنج دو هزار
قعه عدد هزار و مقصد و شمس شصده و سی و نه و از مقصدی
سه هزار و شصت و شصت چهار و برین قیاس چندا که باشد بسیار
نوشته و هر جا که پس عدد باشد صغری بنزد برین صورت فصل
در ایام جماعت یعنی روزهای هفته و نشانیهای آن چنین باشد
۱ کیشنبه - دو شنبه - سه شنبه - چهارشنبه - پنجشنبه
و آدینه - شنبه و بعضی نشانیهای شنبه صغری کنند فصل در ایام غری
و آن معروف و نامهای ایشان اینست محرم صفر ربیع الاول

در این کتاب که از کتب معتبره است و در این کتاب
بعضی از اینها را که در کتب دیگر نیست و بسیار است
و در این کتاب ۷۵ فصل است

در این کتاب که از کتب معتبره است و در این کتاب
بعضی از اینها را که در کتب دیگر نیست و بسیار است
و در این کتاب ۷۵ فصل است

موضوع این کتاب که از کتب معتبره است و در این کتاب
بعضی از اینها را که در کتب دیگر نیست و بسیار است
و در این کتاب ۷۵ فصل است

ربیع الاول جمادی الثانی رجب شعبان رمضان سوال
و در این کتاب که از کتب معتبره است و در این کتاب
بعضی از اینها را که در کتب دیگر نیست و بسیار است
و در این کتاب ۷۵ فصل است

در این کتاب که از کتب معتبره است و در این کتاب
بعضی از اینها را که در کتب دیگر نیست و بسیار است
و در این کتاب ۷۵ فصل است

در این کتاب که از کتب معتبره است و در این کتاب
بعضی از اینها را که در کتب دیگر نیست و بسیار است
و در این کتاب ۷۵ فصل است

و در روز راجع باشد و اما کواکب ثابت در دوری در بیت و چهار
 سال تمام گشتند و برجی در دور از **فصل** در دورترین و
 عرض ماه آفتاب را در ای باشد که میان برهما بگذرد و آنرا منطقه
 البروج خوانند و ماه را در ای یکبار باشد که سطح آن با مدار آفتاب
 در دو موضع مقابل یکدیگر قطع کنند و آن دو تقاطع را جزوین و محض
 خوانند پس یکبار از مدار ماه در جانب شمال و از مدار آفتاب یکبار در
 جانب جنوب آن محض را که چون ماه از یکبار در شمال شود از آنجا
 و آن محض که چون ماه از یکبار در جنوبی شود از آنجا باشد و مقدار دو
 ماه از مدار آفتاب عرض ماه خوانند و غایتش تاج درجه باشد
 و تقویم ماه را طول او خوانند و راس ذنب را سر محسوس باشد
 مانند کواکب راجع و دوری در روز و سال تقویم قطع کند و برجی در روز
 و در تقویم موصوع را پس بعد از تقویم عطار در بیا و در برج و درجه و دقیقه
 و موضع ذنب برج مقیم باشد از آن برج همان درجه و دقیقه و مین
 موضع ذنب نیارند و باشد که عرض ماه در جدول جدا یکبار در پهلوی
 ماه بیاورند و در وسطی درجه و دیگری دقیقه و عرض شهر در برج اول
 از دور بعد از راس بود شمالی صاعد یا بد باشد و در برج دوم که بعد
 از آن بود و قدری بد نبیند و باشد تا رسیدن ذنب شمالی به خط
 ناقص بود و در برج سیم که از ذنب بگذشته باشد جنوبی به خط زاید
 باشد و در برج چهارم که بعد از آن بود و قدری بر راس ارد تا رسیدن
 بر راس جنوبی صاعد ناقص بود و در پنجمه راجع عرض دو باشد که در جبهی
 تقویم عرض مرکز کروی او بیاورند و آفتاب را عرض ماه از جهت آنکه

این کتاب در بیان احوال و معانی
 و در بیان احوال و معانی
 و در بیان احوال و معانی

این کتاب در بیان احوال و معانی
 و در بیان احوال و معانی
 و در بیان احوال و معانی

این کتاب در بیان احوال و معانی
 و در بیان احوال و معانی
 و در بیان احوال و معانی

این کتاب در بیان احوال و معانی
 و در بیان احوال و معانی
 و در بیان احوال و معانی

این کتاب در بیان احوال و معانی
 و در بیان احوال و معانی
 و در بیان احوال و معانی

این کتاب در بیان احوال و معانی
 و در بیان احوال و معانی
 و در بیان احوال و معانی

این کتاب در بیان احوال و معانی
 و در بیان احوال و معانی
 و در بیان احوال و معانی

از جهت آنکه در زمان ۳۰۰ سال پس از انبیا می آید که قلب او می باشد
در جهت که فرض کنند خود درجه باشد ۹۲

و اگر میان آفتاب یکی از دو کبک خنجره خیمه باشد آنرا به مشرق خوانند
و چون در جبهه و دقیقه دو کبک از دهر یکی از آن در برج سیم و یک کبک
مقابل شود آنرا اندک سیاق خوانند از جهت آنکه میان این دو کبک سیم
فلک باشد پس اگر یکی از این دو برج چهارم باشد آنرا برج خوانند و اگر
یکی از برج پنجم باشد آنرا بیست خوانند و اگر در برج پنجم بود آنرا بیست و
و اگر یکی از آن در دویم باشد یا ششم میان آن دو کبک سیم نظر باشد
و از پی روشن شد که هر کبک یکی از دو کبک سیم بود و در برج و در
از هر دو جانب یک کبک بود و یک کبک در پیش بود و جمله مشقت نظر باشد و اگر
دو کبک را با کبک سیم نظر باشد الا مقارنه و از آنجا شد و چون شد
از هر دو قطار در با آفتاب اگر احتراق نبود و ایشان را یکدیگر الا قران
و تسلسل نبود از جهت آنکه در کبک آفتاب بسیار دور است و از مشیت
دیگر که اگر در پیش چهل منف در برج و قطار پیش از سیم منف در برج
نشود در هر دو جانب چون اگر کبک قریب باشد یکی از این نظرها که حدت
و احتیاط ال عام شود و یکدیگر در کینه مضرت و این نظرهای که اگر کبک
فهره و بر کینه تقویم از جانب است برابر روز یا هر شب که آن نظر
در حقیقت بنویسند و آنرا التصدلات کلی خوانند و نام این مباحث چهار
تایید در روز که در میان این کتب مشهور بود و تحول ستارگان از برجی
هم آنگاه بنویسند و اما تا نظر از دو کبک بود یکی از آنکه میان دو کبک
که هر دو در دو موضع از دو جانب سرطان و مریخ بود که بعد از دو
مر سرطان و از نقطه مریخی مقابله بود مثلاً یکی در بیست درجه و ثور
و دیگری در ده درجه اسد باشد بعد یکی از سرطان که هر دو در ده

[illegible]

[illegible]

215

۱۰۰
 ۱۰۱
 ۱۰۲
 ۱۰۳
 ۱۰۴
 ۱۰۵
 ۱۰۶
 ۱۰۷
 ۱۰۸
 ۱۰۹
 ۱۱۰
 ۱۱۱
 ۱۱۲
 ۱۱۳
 ۱۱۴
 ۱۱۵
 ۱۱۶
 ۱۱۷
 ۱۱۸
 ۱۱۹
 ۱۲۰
 ۱۲۱
 ۱۲۲
 ۱۲۳
 ۱۲۴
 ۱۲۵
 ۱۲۶
 ۱۲۷
 ۱۲۸
 ۱۲۹
 ۱۳۰
 ۱۳۱
 ۱۳۲
 ۱۳۳
 ۱۳۴
 ۱۳۵
 ۱۳۶
 ۱۳۷
 ۱۳۸
 ۱۳۹
 ۱۴۰
 ۱۴۱
 ۱۴۲
 ۱۴۳
 ۱۴۴
 ۱۴۵
 ۱۴۶
 ۱۴۷
 ۱۴۸
 ۱۴۹
 ۱۵۰
 ۱۵۱
 ۱۵۲
 ۱۵۳
 ۱۵۴
 ۱۵۵
 ۱۵۶
 ۱۵۷
 ۱۵۸
 ۱۵۹
 ۱۶۰
 ۱۶۱
 ۱۶۲
 ۱۶۳
 ۱۶۴
 ۱۶۵
 ۱۶۶
 ۱۶۷
 ۱۶۸
 ۱۶۹
 ۱۷۰
 ۱۷۱
 ۱۷۲
 ۱۷۳
 ۱۷۴
 ۱۷۵
 ۱۷۶
 ۱۷۷
 ۱۷۸
 ۱۷۹
 ۱۸۰
 ۱۸۱
 ۱۸۲
 ۱۸۳
 ۱۸۴
 ۱۸۵
 ۱۸۶
 ۱۸۷
 ۱۸۸
 ۱۸۹
 ۱۹۰
 ۱۹۱
 ۱۹۲
 ۱۹۳
 ۱۹۴
 ۱۹۵
 ۱۹۶
 ۱۹۷
 ۱۹۸
 ۱۹۹
 ۲۰۰
 ۲۰۱
 ۲۰۲
 ۲۰۳
 ۲۰۴
 ۲۰۵
 ۲۰۶
 ۲۰۷
 ۲۰۸
 ۲۰۹
 ۲۱۰
 ۲۱۱
 ۲۱۲
 ۲۱۳
 ۲۱۴
 ۲۱۵
 ۲۱۶
 ۲۱۷
 ۲۱۸
 ۲۱۹
 ۲۲۰
 ۲۲۱
 ۲۲۲
 ۲۲۳
 ۲۲۴
 ۲۲۵
 ۲۲۶
 ۲۲۷
 ۲۲۸
 ۲۲۹
 ۲۳۰
 ۲۳۱
 ۲۳۲
 ۲۳۳
 ۲۳۴
 ۲۳۵
 ۲۳۶
 ۲۳۷
 ۲۳۸
 ۲۳۹
 ۲۴۰
 ۲۴۱
 ۲۴۲
 ۲۴۳
 ۲۴۴
 ۲۴۵
 ۲۴۶
 ۲۴۷
 ۲۴۸
 ۲۴۹
 ۲۵۰
 ۲۵۱
 ۲۵۲
 ۲۵۳
 ۲۵۴
 ۲۵۵
 ۲۵۶
 ۲۵۷
 ۲۵۸
 ۲۵۹
 ۲۶۰
 ۲۶۱
 ۲۶۲
 ۲۶۳
 ۲۶۴
 ۲۶۵
 ۲۶۶
 ۲۶۷
 ۲۶۸
 ۲۶۹
 ۲۷۰
 ۲۷۱
 ۲۷۲
 ۲۷۳
 ۲۷۴
 ۲۷۵
 ۲۷۶
 ۲۷۷
 ۲۷۸
 ۲۷۹
 ۲۸۰
 ۲۸۱
 ۲۸۲
 ۲۸۳
 ۲۸۴
 ۲۸۵
 ۲۸۶
 ۲۸۷
 ۲۸۸
 ۲۸۹
 ۲۹۰
 ۲۹۱
 ۲۹۲
 ۲۹۳
 ۲۹۴
 ۲۹۵
 ۲۹۶
 ۲۹۷
 ۲۹۸
 ۲۹۹
 ۳۰۰
 ۳۰۱
 ۳۰۲
 ۳۰۳
 ۳۰۴
 ۳۰۵
 ۳۰۶
 ۳۰۷
 ۳۰۸
 ۳۰۹
 ۳۱۰
 ۳۱۱
 ۳۱۲
 ۳۱۳
 ۳۱۴
 ۳۱۵
 ۳۱۶
 ۳۱۷
 ۳۱۸
 ۳۱۹
 ۳۲۰
 ۳۲۱
 ۳۲۲
 ۳۲۳
 ۳۲۴
 ۳۲۵
 ۳۲۶
 ۳۲۷
 ۳۲۸
 ۳۲۹
 ۳۳۰
 ۳۳۱
 ۳۳۲
 ۳۳۳
 ۳۳۴
 ۳۳۵
 ۳۳۶
 ۳۳۷
 ۳۳۸
 ۳۳۹
 ۳۴۰
 ۳۴۱
 ۳۴۲
 ۳۴۳
 ۳۴۴
 ۳۴۵
 ۳۴۶
 ۳۴۷
 ۳۴۸
 ۳۴۹
 ۳۵۰
 ۳۵۱
 ۳۵۲
 ۳۵۳
 ۳۵۴
 ۳۵۵
 ۳۵۶
 ۳۵۷
 ۳۵۸
 ۳۵۹
 ۳۶۰
 ۳۶۱
 ۳۶۲
 ۳۶۳
 ۳۶۴
 ۳۶۵
 ۳۶۶
 ۳۶۷
 ۳۶۸
 ۳۶۹
 ۳۷۰
 ۳۷۱
 ۳۷۲
 ۳۷۳
 ۳۷۴
 ۳۷۵
 ۳۷۶
 ۳۷۷
 ۳۷۸
 ۳۷۹
 ۳۸۰
 ۳۸۱
 ۳۸۲
 ۳۸۳
 ۳۸۴
 ۳۸۵
 ۳۸۶
 ۳۸۷
 ۳۸۸
 ۳۸۹
 ۳۹۰
 ۳۹۱
 ۳۹۲
 ۳۹۳
 ۳۹۴
 ۳۹۵
 ۳۹۶
 ۳۹۷
 ۳۹۸
 ۳۹۹
 ۴۰۰
 ۴۰۱
 ۴۰۲
 ۴۰۳
 ۴۰۴
 ۴۰۵
 ۴۰۶
 ۴۰۷
 ۴۰۸
 ۴۰۹
 ۴۱۰
 ۴۱۱
 ۴۱۲
 ۴۱۳
 ۴۱۴
 ۴۱۵
 ۴۱۶
 ۴۱۷
 ۴۱۸
 ۴۱۹
 ۴۲۰
 ۴۲۱
 ۴۲۲
 ۴۲۳
 ۴۲۴
 ۴۲۵
 ۴۲۶
 ۴۲۷
 ۴۲۸
 ۴۲۹
 ۴۳۰
 ۴۳۱
 ۴۳۲
 ۴۳۳
 ۴۳۴
 ۴۳۵
 ۴۳۶
 ۴۳۷
 ۴۳۸
 ۴۳۹
 ۴۴۰
 ۴۴۱
 ۴۴۲
 ۴۴۳
 ۴۴۴
 ۴۴۵
 ۴۴۶
 ۴۴۷
 ۴۴۸
 ۴۴۹
 ۴۵۰
 ۴۵۱
 ۴۵۲
 ۴۵۳
 ۴۵۴
 ۴۵۵
 ۴۵۶
 ۴۵۷
 ۴۵۸
 ۴۵۹
 ۴۶۰
 ۴۶۱
 ۴۶۲
 ۴۶۳
 ۴۶۴
 ۴۶۵
 ۴۶۶
 ۴۶۷
 ۴۶۸
 ۴۶۹
 ۴۷۰
 ۴۷۱

[illegible]

زیاد و از کمینزل برود و موضع ماه در منزل که باشد بوقت خیزد و زانهم
 در جدول جدا که نه بنند بازاء آن روز و بعضی وقت انتقال از منزل
 بسزنی در جدول که بنید بازاء آن روز باشد و چون ملک از دست
 منزل بیست منزل حصد هر برج و منزل ششمی باشد و پس
 هر منبری که باز پس کند و از آنجا دور شود آن منزل پیش از طلوع آفتاب
 و چون ظاهر شود طلوع منزل در میان اصلاعات کلی نویسند بازای آن روز
 و باطلوع منزل سی و طریقت منزل باشد و آن منزل از قمر باشد از
 منزل **فصل ۱۵** از طلوع و اخفت و دیگر احوال و کواکب
 علوی پیش از اترق چند روز در غرب مخفی شود بعد از غروب آفتاب
 و بعد از اترق چند روز در شرق مخفی شود پیش از طلوع آفتاب
 و اترق ایشان در میان استقامت ایشان و مقابله با آفتاب
 میان ایم ایشان باشد و رجوع ایشان میان دو شمس آفتاب
 باشد و در هر دو عطار در میان استقامت در میان رجوع ایشان
 بود و در اوایل جمع در غرب مخفی شود و در آخرش در شرق ظاهر شود
 و پیش از اترق که میان استقامت باشد در شرق مخفی شود و بعد از اترق
 در غرب ظاهر شود و اوقات ظهور و اختفاء کواکب در تقویم میان اصلاعات
 کلی نویسند و اما درین ماه نو آنکه از موضع غروب آفتاب در شمال درجه
 نیند با کواکب روشن در وسط جدا که نه جهت از مشرق باشد و باشد که
 احوال سیر که در جدولهای مختلف که تقویمهای ایشان در آن دو در جدول
 که قیتم هم برقم باین کند مثلاً چون سیر الی سیر و دینی سیر و سیر
 زاید بود این رقم نویسند **۱۵** و چون طای الی سیر بود که سیرش از سیر کمتر

[illegible]

بسم الله الرحمن الرحيم

والمیرزا قاسم و میرزا غلامرضا
میرزا حسن میرزا حسن
میرزا حسن میرزا حسن
میرزا حسن میرزا حسن

ابته ای طیف تمام انوار کسند و در

و مقابله خانه که یکی بالی بال بود پس خانه ششمی بالی بال بود و خانه هفتمی شری
بال عطار و خانه های عطار دو بال ششری و خانه های یک بال سه و
خانه های سه و دو بال یک و سه اسن و شب را خانه بودند و بال **فصل**
در شش و پنج و یک ستارگان شرف و آفتاب و قمر درجه حلت شرف
ماه سیوم درجه ثور شرف حلت یک و یک و نیم میزان شرف شری
پانزدهم درجه سرطان شرف یک و یک و نیم میزان شرف شری
زمره بریتیم درجه جوزا شرف عطار و پانزدهم درجه سنبله شرف
پنجم سیوم درجه جوزا شرف یک و یک و نیم درجه قوس و برج شرف
نهم شرف شب الاکمل آن درجه قوی بر بود و تا کوکب روی بر برج شرف
قوس و قمری مزایه دارد و چون آن درجه بگذرد روی در نقصان آید
و موطر کوکی قمرال برج شرف بود و نیم آن درجه طالع و کس و حلال شرف
و گفته اند که طریقه محضر دین موطر طالع موطر بود و پس از اول درجه
نوزدهم میزان تا اول درجه چهارم از غیر **فصل** در مثلث
ارباب آن مثلث دوس مثلثه الهی اند و ارباب این مثلثه بروز آفتاب
و شری و زحل و شب شری بر آفتاب مقدم دارند و نور و سنبله و جدی
مثلثه خاکی اند و ارباب این مثلثه بروز زمره و قمر و نیمه و شب قمر
بر زمره مقدم دارند و جوزا و میزان و دلو مثلثه میرانی اند و ارباب این
مثلثه بروز زحل و عطارد و شری و شب عطار و بروز حلت مقدم دارند
و سرطان و عقرب مثلثه آبی اند و ارباب این مثلثه بروز زمره و یک و
قمر و شب یک و نیم زمره مقدم دارند **فصل** در حد و کواکب
هر کوکی از کواکب بخیره در برج جدی بود و آن چند درجه بین بود و

[illegible]

Handwritten text in Persian script, likely a continuation of the manuscript's content, written in a cursive style.

نویسندگان: سید محمد باقر و سید علی

[illegible]

کجولاشنا عشرت پست

This manuscript page, titled 'Risala-yi Asrar' (Secrets of the Divine) by Mirza Asadullah Khan, contains a central 4x4 grid of numbers in Persian script. The grid is as follows:

۱	۲	۳	۴
۵	۶	۷	۸
۹	۱۰	۱۱	۱۲
۱۳	۱۴	۱۵	۱۶

 The numbers are written in black ink, with some digits (1, 2, 3, 4, 5, 6, 7, 8, 9, 10, 11, 12, 13, 14, 15, 16) highlighted in red. The grid is surrounded by extensive handwritten text in Persian script, which appears to be a commentary or explanation of the numbers. The text is written in a cursive style, and the page is aged with some discoloration.

در این کتاب که در این کتابخانه است
در این کتابخانه است

۱۰۰
 ۱۰۱
 ۱۰۲
 ۱۰۳
 ۱۰۴
 ۱۰۵
 ۱۰۶
 ۱۰۷
 ۱۰۸
 ۱۰۹
 ۱۱۰
 ۱۱۱
 ۱۱۲
 ۱۱۳
 ۱۱۴
 ۱۱۵
 ۱۱۶
 ۱۱۷
 ۱۱۸
 ۱۱۹
 ۱۲۰
 ۱۲۱
 ۱۲۲
 ۱۲۳
 ۱۲۴
 ۱۲۵
 ۱۲۶
 ۱۲۷
 ۱۲۸
 ۱۲۹
 ۱۳۰
 ۱۳۱
 ۱۳۲
 ۱۳۳
 ۱۳۴
 ۱۳۵
 ۱۳۶
 ۱۳۷
 ۱۳۸
 ۱۳۹
 ۱۴۰
 ۱۴۱
 ۱۴۲
 ۱۴۳
 ۱۴۴
 ۱۴۵
 ۱۴۶
 ۱۴۷
 ۱۴۸
 ۱۴۹
 ۱۵۰
 ۱۵۱
 ۱۵۲
 ۱۵۳
 ۱۵۴
 ۱۵۵
 ۱۵۶
 ۱۵۷
 ۱۵۸
 ۱۵۹
 ۱۶۰
 ۱۶۱
 ۱۶۲
 ۱۶۳
 ۱۶۴
 ۱۶۵
 ۱۶۶
 ۱۶۷
 ۱۶۸
 ۱۶۹
 ۱۷۰
 ۱۷۱
 ۱۷۲
 ۱۷۳
 ۱۷۴
 ۱۷۵
 ۱۷۶
 ۱۷۷
 ۱۷۸
 ۱۷۹
 ۱۸۰
 ۱۸۱
 ۱۸۲
 ۱۸۳
 ۱۸۴
 ۱۸۵
 ۱۸۶
 ۱۸۷
 ۱۸۸
 ۱۸۹
 ۱۹۰
 ۱۹۱
 ۱۹۲
 ۱۹۳
 ۱۹۴
 ۱۹۵
 ۱۹۶
 ۱۹۷
 ۱۹۸
 ۱۹۹
 ۲۰۰

بسم الله الرحمن الرحيم
 درود و ناما سخن او بخند تا بت حق است بخند
 مالک لم یزل تدبیرم کریم صلواتی علی کل عظیم
 انکه گفت و نروده دوچار کرد پید انکه کسی درش
 کرد پند او دلیل پستی خود اندرین هر یکی فرون از حد
 دادمان عقل تا بهر ایتم نیز و فسیق تا تو ایتم
فی نعمت الشیخی علی الله علیه و آله
 و انکه از بهر شریعتی آسمان کرد و حیران پیدا
 کیت این آسمان مگردان اخترانش صحابه با داد
 آسمان علی بحکم زمین اخترانش و یک سیرین
در سب نظم و نظم
 چون بودیم که در بیضا من هیچ و نشن بعد و نشن
 نیست از دانش بخوبی به کار و کن حکمت و فخره
 کردم آقا زده حسن نظم یاد کردم در و بی ز علوم
در مع جمال الذی محمد
 بهتر شد خوشی اول این کردم از مدت جمال این
 بوم محمد و محمد و احمد که بقدرت برتر از من
 از فضولی کنون سپردم خاطر از نظم من غلام
در معنی افلاک و بحکم
 اول از سبب فلک یوم پس بحکم آستان یوم

بسم الله الرحمن الرحيم
 درود و ناما سخن او بخند تا بت حق است بخند
 مالک لم یزل تدبیرم کریم صلواتی علی کل عظیم
 انکه گفت و نروده دوچار کرد پید انکه کسی درش
 کرد پند او دلیل پستی خود اندرین هر یکی فرون از حد
 دادمان عقل تا بهر ایتم نیز و فسیق تا تو ایتم
فی نعمت الشیخی علی الله علیه و آله
 و انکه از بهر شریعتی آسمان کرد و حیران پیدا
 کیت این آسمان مگردان اخترانش صحابه با داد
 آسمان علی بحکم زمین اخترانش و یک سیرین
در سب نظم و نظم
 چون بودیم که در بیضا من هیچ و نشن بعد و نشن
 نیست از دانش بخوبی به کار و کن حکمت و فخره
 کردم آقا زده حسن نظم یاد کردم در و بی ز علوم
در مع جمال الذی محمد
 بهتر شد خوشی اول این کردم از مدت جمال این
 بوم محمد و محمد و احمد که بقدرت برتر از من
 از فضولی کنون سپردم خاطر از نظم من غلام
در معنی افلاک و بحکم
 اول از سبب فلک یوم پس بحکم آستان یوم

آفریننده پری و ملک
برایم ما و بر دویم تیرت
شمس چرخ چاریم ام
ششیم چرخ ششیم ادان
باز ششم که ثبات برت
انوسه کرد و دنیا ساریه
واکنه نه آفریده چرخ و فلک
باز نه میدر آسیم تیرت
چرخ چرخ چرخ چرخ
مقتدر است منزل کیوان
زیر او نهیم که جمله در دست
چرخ و آنیم بخت او ساید

دهیکت سراج

حد و سه چرخ شود معلوم
کلیک شش این چرخ هر سه
باز و بیت آمدت و نوا
ثبات است نام و دیگر
باز کرد و امانی حجت
چون نامی نهاده شد اقسام
واکنه از آنست که ان رفا
بر یکی از آن نوازی برده
پس نهاده بشود این چرخ
حل و نور و بعد از آن نوا
عقرب و قوس و این چرخ
نام برج از صور برین تریب
سرطان اسد و کمر عذرا
جدی و دلوست و جت و میزان

خانهای کواکب

پس این جمله را که بر دهم
اولی از برج با ششم
زخمه ای جان ششم ام
نام این بر و آن در کردیم

مرد و دهم نهاده شد نبوت
تیر را خانه خوشه و جو زرا
باز ششم را خانه شور و دم میران
شمس چرخ چرخ چرخ

ارقام برج

مرد و دنا دل ستار شش
دستم هر چه که از اعداد
از محل منفردت ز ثورتان
چون اسد دال کرد و سنبده
توسس طشتان جدی نوا
دولوی یا الف یا می داد

طبایع برج

برج را تو بر طبایع دان
حسنت آتشی و شیر و کان
طبع جوزا و دلو و مله موا
برج را تو بر طبایع دان
تور خاکی و جدی و خوشه
دان خرچک و جت و عقرب

نرمات برج

بشناس از برج داده و نوا
نرماتان و تور و دیشک
چرخین یا بخت کیر و قیاس

در احوال کواکب و سجدات روزی

زحل انکه بد شش است
شش از کز دست پیروی
باز میران ز و کس و شش
شمس که در خشت روزی
روزی و کس و دوش خشت
سعد و زردان و کرم تر نوی
کرم و خشت و طبیعت طبعی
نخس و جت و سعد نظر

سعد و داریک سر و تر زهر
تیر سازه باشد و شمشیر
و انکه نامش از خزان است
سعد و داریک سر و تر

اوقات هفتگه

تو با غار هفتگه یکشنبه
دان انکه الف نشانه
از دوشنبه علامت آید
پنجین تا رسد بشنبه

اوقات روزها

الست اول از یقین
ب دویم روزه ان سیم بهم
چنین که رسد تمام
آخرش کف علی بودیالم

شرف کواکب

شرف آفتاب ان محل
نور در آفتاب نشانی
مرز علی آفتاب و دیزان
شرف شریف در سرهان
یا به از برج بر شرف بهرام
چو از حوت رسد بهرام
تیر اسبند است بر شرف
پنجین آید این با زلف
شرف اسفغانه تیرست
زبان در گای شرف کبریت

مسطح کواکب

چون شرف کت در تر معلوم
در برابر بود مسبوط بخوم
چون مسبوط رطل بسج عمل
و آن برجیس برج جدی مثل
جای میکان چون شود مسبوط
اندر و نور در امبوش دان
باز میزان مسبوط خورشید
باط برج خوشه نمایدست
برج مای مسبوط تیر آه
عقرب آن به سنیر آه
در اسبط شود چو شد بجان
م مسبوط دلب بجز ادا ان

کواکب

خانه کواکب از برج سپهر
بر شمار و بسین نور چشمه
خانه مضمتین مال شمس
مهر معلوم کرد دت بعکس

اوقات کواکب

چون کشتی تو از مبوط فلان
اوج سر کواکب این تو بقال
مت اوج رطل بسج عمل
اوج برجیس اسبند دان
باز میکان از مسبوط
اوج باشد اگر شوی برسد
اوج خورشید و زهره در آه
مت برجی کشت جو ز انام
برج میکان اوج تیر اقاد
ماه ازین سر دوی صید اید
اوج رهنشین حنیض شمار
منقش شرف مسبوط انکه

درجات شرف

شرف شمس نوزده درجه است
یا کسره این که مایه فرج است
شرف تیر هفت کیرو دوت
از درج آنچه در حساب قویت
شرف تیر نیز ج و ده است
سه درج در شرف یضیت
درجات سیار نه کیوان
در شرف کتر از سه هفت ده
آن برجیس از دولت و جهات
آن بر ام بیت مش شمس

درجات فلک

درجات فلک بر است
مت صدره ده دور هشتاد
بر یکی برج از آن درج سه ده
مروج از دقیقه شست ر هت
ثانیه شصت و یک دقیقه شمس
پنجین تا به شرف قیاس

نظرات کواکب

نظر آستان بکن معلوم
تا بدانی تمام علم نجوم
چون دو گوشت و دهری در
برنج پیش از یکدیگر
و آنکه هر دو را قرآن با
وین پس عال بیکر آن باشد
و یکی از دیگر مسیح بود
باشد از نه بسج یا زده
و آنکه تندیس باشد این چنین
شرح ترغ بشنو از بی این
چهارست و بیست و یک
بطریق و عفت همه اش
و در چیم و بیستم کند
و آنکه تندیس دوستی از نه
نفتین خانه مفت بلدان
از شش کینه و مجاد و لدان

احتراق کواکب

مرستار که اوسته باخو
در یکی برج و یک درج مسهر
حق احمد اکتاف بود
کاکستار و در استراق بود
جوسته را که چون پیر آید
محترق نه که جمیع خوانند

ایام کواکب

چون یکشنبه است بخت خوا
و آنکه دو شنبه است روز سه
روز سه شنبه آن بهر است
آنکه پنج و شش و هفت و آن است
چهارشنبه که وقت کواکب تیره
سحر آید چنانچه آمد میسر
زهره را در جمعه و بر حبل
و او شنبه خدای عز و جل

ایام سیاره کواکب

یکشنبه آن تیره آمد
زین سبب زخیش میر آمد
شنبه آن برجیست
از دین قولها چه تمییس است
یکشنبه آن زهره شمس
چهارشنبه شب زحل قیام

شب چشنبه دان که آن خورشید
شب یکشنبه ای که این انام
بر شب شنبه ای که این انام
بشم میخ و اولیت مام

ساعات کواکب

ساعت اولین روز و شنبه
و آنکه باشد از آن آن کواکب
کآن شب روز را بداند نیست
کرد و باشد حکیم از حکت
و آن که در کواکب است و نه
در میان سقست است او
مرسم را میهن شناسان
پسین کن بجهت یقین

ارباب ثلثات یاری

پشت که طبع دارد نار
تمش آن روز او مسوا
و از یکی شتریت و دیگر رب
یا کبیر این سخن کومت عب
باز شب بر خلاف کواکب
روز و شب در حل شتریت

ارباب ثلثات خاکی

و آن که در کواکب طبع اوست تراب
زهره در روز شمش از ارباب
باز در شب طبع و پس زهره
بشنو این نکته خوش شهره
مستان روز و شب که یک است
آنکه خوانند نام او بهرام

ارباب ثلثات مادی

آنکه با طبعش از قته بر
در روز شمش حل شناسه
تیر در شب ستم آید باز
هر دور آشتی بود و نباز

ارباب ثلثات سالی

و آنکه طبعش سبت باب
زهره در روز شمش از ارباب
دیگر از بهر مسمه و اولی مرام
شب و بر خلاف این اقسام

روز و شب متشن شریک اینانی شوی بسم پس

بروج مبرج

بشکست از بروج ماده و ز تا در احکام باشد ترمبر
ز محل ان و ثور ماده ششک مجتنب تا بجا شرت یقال

بروج منقلب

بر فلک بروج منقلب چار از برین حکم بسیار
حلت اول در کمر طان باز میزان و جدی نیکه این

بروج ثابت

ثابت آمد بوصف چار که عقرب و لوط و کوا و شیر شمر

بروج ذوالحدید

و تسع جزا و نونه و سیه وصف ایشان اگر ز مرغی
کویم این جمله مت برین که بود این چهار ذ و جدی

بروج مشرقی

مشرقی آمد از بروج بدان بره و باز شیر و باز کان

بروج مغربی

و انکشان خلق مغربی حوا بروج جزا و لوط و مینه نه

بروج شمالی

طرت و مای و عقرب اگر دارند از شمال نسب

بروج جنوبی

ثور با سبله است و جدی که برآرد از جنوب علم

کالات بیوت

طلع آن برج باشد انجشفق که برآید باشد از شرق

هر که ز اید ز ما در آن سکام لعلش آن نمند در احکام

اولین خانه تن و جانت ابتدا است و احث است

و دومین طاعت خانه مال سیم آمد بر اقر با شلال

چارمین خانه ملک و صنعت داب و آن فرزند چهر طرب

ششمین خانه رنج و سنده باز منقین خانه زن انبار

هفتمین خانه علم و دین و سفر برسم خانه علم و دین و سفر

هشتمین دولت از دهم چینه چون حدیث از ده و یکی چینه

خانه دوستان امید این یارین چون در شیدت

چون این بگذری ازین دود حکم این برستور دان و عد

منج کواکب

فرج میسر برج طالع دان و آن ز تائیر منج صانع این

فرج ثالث ماه از طالع و آن خورشید نیت جز تاسا

زمره در چمن و بر رام مسجود در خانه ششم بهرام

باز در یازده است سعد ابل در ده و دو فرج رسد بزل

حدود کواکب

ای حال جهان و مایه بود بشنو از قول اهل مصر حدود

حدود

مشتی را که مایه و فرحت از حد جدیدان که شش درجه است

شش درج نیز زمره و رایت مشت دیگر نصیب تیرت

نیم درج را ز روی عدد در محل امین رسد از حد

شور

باز از شور حد زمره دو چا	آمد و تدبیر شش بشمار
مشت از و نیز حد سعد جل	مشت و پنج نیت حد زحل
سه درج نیز حد بهرام است	اگر میرج هر دو را نماند

جوزا

تیر از شش درج ز جوزا	مشت بر جیس ازمین عبود
زمره را اگر شش دی بجفت	بعد از این برج بیکان پنج است
حد میرج باز مفت و کر	و آن کیوان شش است کنگر

سطان

حد میرج بخش مایه جفت	از درج مفت آمد از خرچک
باز شش حد زمره و شش	مشت از و نیز حد سعد کبر
و آنچه ماند ز برج حد زحل	باشد ای بر ترا از زحل بحبل

اسد

باز بر جیس از برج اسد	و اگر جیشش برج نباشد
حد مینبرج و آن زحل	مشت دیگر بنا حکم ازل
شش درج تیرا چو تیرا	نیز بهرام را چو تیرا

سنبله

تیرا حد سنبله مفت است	زمره را ده هم چنین فست
مشتی اگر فتح آمارت	حد از این برج بیکان چارست
باز میرج را بر تیرا	و آنچه ماند بود زحل آینه

میزان

حد بر جی که خورشید نیزان	شش درج دارد و خشت کوان
تیرا مشت و آن مسم از و	مشتی ابیکه درج کم از و
باز و دو حد زمره و بهرام	دوی دیگر نصیب بهرام

عقرب

باز بهرام ز خانه خورشید	حد هان از درج نوج و دوش
حد مینبرج را دور و در شش	بعد از آن حد تیرا و دو چا
چون شود برج مشتری را حد	شش زحل را رسد زوی حد

قوس

مشتی اجد از کمان و کوس	باز زمره را که سعد و شل است
تیرا چار درج حد زحل	چار از آن کوست جکت و جل

جدی

تیرا از برج جدی ارحمه	مشت بر جیس ازمین عبود
زمره را مشت و هر زحل اچا	چار میرج و از دوی شمار

دلو

تیرا حد ز دلو دانه مفت	زمره از دوی بیکه درج کم رفت
سعد را مفت کو عشم الجفت	مشتی چون جفت نماند است

حوت

دوشش از حوت حد زمره و	حد جیس ازمین عبود
سدرج حد فزون بر ادریس	باز بهرام را نه آه تیر
دوی دیگر نصیب زحل است	که بر لها درون از و ظل است

دو چو کواکب

چون حد و در بروج معلوم
 یاد گیر از هر دو جمع نجوم
 دانکه یکی را که تقسیم
 بر سمت کبر و هر دو یکم
 ده درج هر یکی از آن اقسام
 پس بکلیت وجه کردش نام
 داد هر یک از آن بهر استر
 من چون یک یک بیان کنم بشمار
 و چون از محل ششم چار
 و آن خورشید محسوسند
 بعد از آن چون گذشتی جود
 برج کرد تمام بر نامید
 باز از ثور و میزان
 هر دو را اصل بعد هم است
 و بر جیس و دو پیکردن
 باز بهرام و بعد از آخر دران
 زمره را ده زاول سلطان
 بعد از آن سی و نه ماه بدین
 مت در خانه خور از چکان
 زحل و شتری و پس بهرام
 شش راج خوشه تیر آه
 بعد از و زمره باز میر آه
 چون تسره و جیکر داینه
 شتری آید از پس کیوان
 چون میزان گذر کنی عقرب
 اندر و چون کنی دجو و طرب
 پیش می کنی باز خورشید
 آخر برج و جه نامیدست
 تیر اول بود بروج کان
 پس قیامید و دیگر کیوان
 بعد باشد بحدی پس بهرام
 برج کرد در آفتاب تمام
 باز در دلو چون کنند لکه
 زمره یا نبد پس عطار و دوماه
 زحل و شتری و پس بهرام
 حوت اودان شده و جوع نام
 در میان از مسموم
 بر شمارم حساب از لکه
 ظاهر از شرق چون شود شطرنج
 باشد از بعد از طالع طین

پیش یا بعد از آن دران
 مقعه و سنده ان پس از این
 پس از اعت نوزده و طرفة
 جبهه و زبره و دان پس صرفه
 باز عوا که خواشش تراک
 پاری کو عفر ز بعد سماک
 کر کنی بعد قلب شود لکه
 از نغایم بلبل یا سنه را
 از پس بلبل چهار سده آید
 کر تفصیل شنوی شایه
 اولین ذرا که دویم بلبل است
 اخیره مسعود در اربع است
 باز منسوع و مقدم و زانجا
 چو کنی شتی نو خرت و رشت
 در اختیار از حله بدین روشنی
 چون بود در بروج ثابته ماه
 جام بریدن اختیار میخواه
 بلکه در بروج منقلب بایه
 و در هر سه نظر کنده شایه
 باز باید بوقت پوشیدن
 اندرین اختیار کوشیدن
 در حکم از قن
 و رکنی ای رستن حمام
 ماه باید بچانه بهرام
 یا نه در بروج شتری یا
 و بر مژور و واسه بود شایه
 و کر اندر بروج آبی
 بجز این اختیار هیچ منه
 بشکار و قن
 اگر است راست تاشکی
 کوشش با عت اختیار کنی
 کر بود تو سنجایی ماهی
 تا یکی خانه از دو خانه سیر
 و کر اچا نیابی اندر حوت
 نکر نی پس ازین چهار بویوت
 سوار و قن
 و کر است سوار شوی
 چون طلبکار اختیار شوی

اول از برج منقلب به جوی پس هر یک و منظر او پوی
یک نماند که بدو ستیت نظر در خود از شتری بود بهتر

ابتدای کتاب

ابتدای کتابت از هر باب چون کنی اختیار مصحوب
ماه در برج منقلب باید و در عطار و نظر کند شید

در نام نویشتن

در روز و خام سوی حضرتش نظرش آفتاب باید و ماه
و ز فرستی سوی سپهسالار سوی یک باید دیدار
و ز فرستی خیزد و نه شوند جز نظر سوی شتری پسند
و ز فرستی بخواجه و دقان یک باشد نظر سوی کیوان
و ز فرستی سوی زمانه بشمار تا باشد جزش زهره بطنه
این نظر را بداند که بی تبلیس هر تلیث باید و تیس
و ز فرستی که آورده تبلیس از مقابل حذر کن و تر بیع

ملک و ضیاع خریدن

و ز ضیاعی خریدنت در برج خاکی طلبت را جای
نظر او بگو کعب معبود تا سعادت بر او بود موجود
و ز کیوان بطنه بود بخت یک باید بدو ستی نظرش

در خت نشانند

و ز درخت نماند فی الزمان بنام ترا می چو چرخ
بطلب در اینجا نه خاک و زهره طان بود نباشد پا
یک باید به برج ثابت در کوکب سعد را به بطنه

زراعت کردن

و زت رای او فقه زراعتا بشمار کنی اختیار و ساعت
بطلب ماه را اینجا نه خاک و زهره طان بود نباشد پا

فرزند تعلیم دادن

و ز تعلیم میدی به فرزند اندرین اختیار به پسند
جای در برج بادی جوی و زهره طان بود نباشد پا
بطلب در برج بستی بکمان مردوان از کوکب کرد و کرا

دار و خردن

خردن دار و دار بود آفتاب ار کنی بود بخت
ماه را اینک باشد در اینجا اندرین دم بخت اینک
نظرش سوی مسه در ام و زهره طان بود نباشد پا
چون نظر دوستی بود در این دور باشد از مقدار کیوان

اختیار بنام نهادن

اختیار بنا بختی خوا که بود در برج ثابت ماه
هم بسوی ستار و نظرش که بود برج خاکی مقررش

در سبب خریدن

و ز سببی بخری بشمار تا که در برج بادی مستر
و زهره طان بود نباشد پا و زهره طان بود نباشد پا

فصد و حجامت

و ز فصد یا حجامت را آفتاب برج برستمر را جای
نظرش سعد و از کوکب یک باشد از کوکب یک باشد

۲۱۳
۱۰۶

گر کند سوی او دین سنگام نظر از راه دوستی همی آید

در سفر کردن

در کنی نیند آفتاب بر سر ماه در برج نقاب بر سر
نیک باشد برج خاکی نیند یک روزه بخشن کن نیند
تقرا بخشن طالع و دوشین پاک بند چو نهمش

اخبار هر چه خواهد رفتن طراویا نامه کار نو نیکو باشد و بی مضر
حال هر چه بود بیچاره برج و صاحبش حال طالع صاحبش صاحبش بی مضر

